

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת בלק

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מכתב שכתב בעל הסולם:

יודעת נאלמנה, שעצמך לא
 היה לזמן האר"י ז"ל עז
 היום הזה, לי שביין את
 שטת האר"י ז"ל, על שורשו
 וכי והנה ברצון העליון
 יתי, בזיתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני העשי
 הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני העשי,
 אלה נחמתי אני אצלמה נפלאה זו, שלא בכה
 בה אצב לעת פטירתו עז היום, ולא אובד אהאריק
 בענין זה לפני שאין צרכי בכה אצבר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

תוכן הענינים

ויפתח ה' את פי האתון - כך היה רצון ה'.....	כל חכמתו של בלק היתה על ידי כשפים באמצעות ציפור
אתון של בלעם כאשר דברה, מלאך עליון היה עליה	ולכן נקרא בן ציפור.....
מלמעלה.....	בדיו מסתלק כל אדם מעולם הזה.....
בלק היה חכם בכשפים יותר מבלעם, מלבד שלא היה יכול	עצתם הרעה של זקני מדין למואב.....
לכוון השעה לקלל,.....	בלק בכשפיו ידע שמדרגות בלעם הן כנגדן של משה.....
"הבא ליטמא פותחין לוי" - הקב"ה מזמין לבלעם מקום	בלק ראה וידע שעתיד הוא ליפול בידי ישראל.....
טומאה.....	בלק מכשף גדול היה, ודרך המכשפים לקחת דבר שאין בו
ה' שם דבריו בפי בלעם, בדומה לרסן ששמים לחמור.....	חשד.....
כדמיון שיש למעלה יש למטה.....	בלק ובלעם אותו הדרך ממש תפסו, ועשו התחברות
בזכות אבותינו (ראש צורים) - אי אפשר לנצח	רעה.....
לישראל.....	בלעם הרשע היה רגיל בכשפיו אצל שר הממונה של קו
בלעם רואה שאינו יכול בכל כשפיו.....	שמאל.....
במעשה שלמטה נתעורר פעולה למעלה.....	בלעם כחו וגבורתו היה בפיו ועינו, בלק כחו וגבורתו היה
כשעם ישראל תקיף בעבודת ריבונם - הקב"ה תקיף נגד כל	בפעולת הידים, וזה היה נצרך לזה.....
אויבהם.....	"א דברים נגעים באים על האנשים, וכולם היו בבלעם
כדמיון שמעורר האדם כמו כן ממשיך עליו מלמעלה.....	הרשע.....
עין רעה גורמת שלא תתקיים הברכה כשנמסר לבלעם לברך	בלעם הי' לו לשון ולא ידים, בלק ידים בלי לשון היה
ישראל היה משגיח בעין רעה, כדי שלא תתקיים	לו.....
הברכה.....	בדרך שאדם רוצה ללכת בה מולכים אותו - כך הקב"ה
סימנים להתגלות מלך המשיח.....	הולך את בלק.....
זמן התגלות מלך המשיח אוי למי שיהיה בזמן ההוא ואשרי	בלעם קם וחובש אתונו לעשות רצונו ורצון בלק ומוציא
חלקו למי שקידש עצמו.....	עצמו מרשותו של הקב"ה.....
בכל עמי העולם נפלה אימה ופחד ביציאת ישראל מצרים	אם דברי בלעם באים מצד הטומאה למה כתוב "ויבוא
למעט עמלק.....	אלהים אל בלעם".....
אין קנאה לפני הקב"ה כמו קנאה של פגם ברית	במקראות אלה נרמזה חכמה עליונה הקב"ה מגן על ישראל
הקדוש.....	שלא ישלוט בהם רע.....

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה. - הקים הרבה ארגונים: בשנת תשכ"ה, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ו, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות, בשנת תשכ"ו, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו", ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל. בשנת תשכ"ז, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ו, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, בשנת תשכ"ח, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה. בשנת תשכ"ח, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות. בשנת תשכ"ט, יום הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. בשנת תשל"ב-ס"ב, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה, בשנת תשל"ד, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשל"ד, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. בשנת תשל"ה, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת. בשנת תשל"ט-ס"ג, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור, בשנת תשמ"א-ס"ד, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב, בשנת תשמ"ו יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. בשנת תשס"ג שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים (בכל דיסק לערך 500 ספרים) ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150,000 חיילים בצבא. בשנת תשס"ד שלחו לא"י עוד 250,000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. בשנת תשס"ד, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. בשנת תשס"ז - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוותאם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 8 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי, ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חבורות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפין מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ היזבורות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחיל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפין דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

פרשת בלק

זוהר פרשת בלק (קפד):

כל חכמתו של בלק היתה על ידי כשפים באמצעות ציפור ולכן נקרא בן ציפור וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי. רבי שמעון אמר וירא, איזו ראייה ראה, ראייה ודאי ממש ראה בהשקפה של חכמה וראה בעיניו, ראה בהשקפה של חכמה כמו שכתוב, וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון, מהו בעד החלון, כמו שכתוב (שופטים ה') בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא, זה חלון החכמה מן זנבי שולי הכוכבים, והם חלוני החכמה^[א] בודאי יש חלון שכל החכמות נמצאות שם, ובו רואה מי שיכול לראות בעיקר החכמה, אף כאן וירא בלק בחכמה שלו, בן צפור, כמו שנדרש, אבל בן צפור ממש, שהרי כשפיו היו בכמה אופנים של צפור ידוע, לקח הצפור, כשכש לו בעשב, הפריחו באויר, עשה פעולה ולחש לחשים, ויבא אותו הצפור עם עשב ההוא בפיו והיה מצפץ לפניו, הכניסו בכלוב והיה מקטיר קטרת לפניו, והצפור הודיע לו כמה ענינים, כשעשה כשפיו צפץ הצפור והיה פורח ומעופף אצל גלוי עינים^[ב] והוא הודיע לו, והצפור בא עם הידיעה, וכל ידיעותיו על ידי אותו הצפור היו, יום אחד עשה פעולתו ולקח צפור ההוא ופרח והלך ונתעכב ולא בא, היה בלק מצטער בנפשו עד שבא, אז ראה שלהבת אש מעופף אחריו ושרפה כנפי הצפור, אז ראה מה שראה ונתירא מפני ישראל^[ג] מה שמו של הצפור ההוא, ידו"ע שמו, וכל אותן המשתמשים ויודעים להשתמש באותו הצפור לא ידעו כל כך כשפים כמו שידע בלק, וכל חכמה שהיה יודע על ידי צפור ההוא ידע, וכך היה עושה, השתחוה לפניו והקטיר קטרת, כסה ראשו והשתחוה והתחיל לדבר, הוא אמר הע"ם, והצפור השיב ישראל"ל, הוא אמר מא"ד, והצפור השיב ר"ב, על שם רב העליון שהולך בתוכם^[ד] ע' פעמים צפצפו זה וזה, הוא אמר ד"ל, והצפור אמר ר"ב, אז נתירא, שכתוב ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא, ר"ב הו"א ודאי, ובמיני הכשפים של קסדא"ל ממונה הראשון נמצא, שצפור כזה היו עושים אותו בשעות ידיעות מן כסף מעורב עם זהב, הראש של זהב, הפה של כסף, כנפיו מנחשת קלל מעורב בכסף, הגוף של זהב, נקודת של הנצחות מן כסף, רגליו של זהב, והניחו בפיו לשון מן הצפור ההוא שנקרא ידו"ע, והעמידו אותו הצפור בחלון אחד, והיה נפתח לנגד השמש, ובלילה בחלון שהיה נפתח נגד הלבנה,

זוהר פרשת בלק (קפד):

א. זו חכמת האצטגנינות. ב. זה המלאך עזא"ל הבין שהשלהבת היא אש השכינה המבטל לכשפיו. שהפילו הקב"ה ויושב תפוס בהרי החשך. ג. כי ד. היינו כח השכינה, או אפשר הכונה על הר"ב

מקטירים קטרת ועושים כשפים ומשביעים לשמש, ובלילה משביעים להלבנה, כך עושים ז' ימים, מכאן ולהלאה מכשכש אותו הלשון בפיו של הצפור ההוא, דוקרים ללשון ההוא במחט של זהב, והיא מדברת גדולות מעצמה, והכל היה בלק יודע על ידי צפור זה, ולכך נקרא בן צפור, ולפיכך ראה מה שאין איש אחר יכול לדעת ואינו יכול לראות..

זוהר פרשת בלק (קפה).

וכיון שעוג מלך הבשן וסיחון מלך חשבון כל מלכי העולם לא יכלו להתגר מלחמה בהם, לבעבור גבורה שלהם, ובטחונו של מואב עליהם היה, וכאשר בא משה והתגר עמהם מלחמה, ראה מואב שמגינם נשבר, אז ויגר מואב מפני העם מאד, מהו מאד, יותר מן המות^[ה] כי רב הוא, שהרי כעת נעשה הוא גדול, והגדול נעשה קטן, ככתוב (עובדי א') הנה קטן נתתיך בגוים, ישראל נעשה גדול במקום עשו שכתוב בו (בראשית כ"ה) ורב, מפני מה, לפי שראו שליטת ישראל למעלה ולמטה, שנאמר את כל אשר עשה ישראל לאמרי, אשר עשה ישראל היה צריך לכתוב, מהו את כל, לרבות תוקפם למעלה ולמטה, למעלה, אפילו מן ממשלתם של כח השרים והמושלים שלמעלה, ולמטה, אפילו מן ממשלתם של כח השרים והמושלים שלמטה, וע"כ כתוב את כל אשר עשה, וזהו כי רב הוא, שבמקום הרב הוא נעשה בכור קדוש, שנאמר בני בכרי ישראל, ואפשר תאמר שהקב"ה רצה כן שלא על פי הדין, בוא וראה עשו קליפה היה וצד הטומאה היה, כיון שיצאה הקליפה ועברה, הרי אז נמצא המוח, הערלה היא לראשונה עומדת מבחוץ, הברית הוא יקר מהכל והיא נתגלה אחר כך.

זוהר פרשת בלק (קפה).

בדין מסתלק כל אדם מעולם הזה

ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור וגו'. אמר רבי חייא כך למדתי וכך שמעתי, זה ודאי שבדין נסתלק כל אדם מעולם הזה, אבל טרם שהוא עולה למחיצתם של הצדיקים מעלים אותו לדין, ושם נידון ברקיע לפני הישיבה שלמעלה, ושם עומד אותו הממונה של הגיהנם להשטין, צדיק הוא מי שזוכה בדין, ואם לא, אותו הממונה של הגיהנם לוקחו בשעה שמוסרים אותו בידו, והוא קולע אותו משם למטה כמי שקולע אבן בקלע, ככתוב (שמואל א' כ"ה) ואת נפש אויבך יקלענה בתוך כף הקלע וגו', ומשליכו לגיהנם לקבל עונשו כפי מה שנידון.

זוהר פרשת (קפו).

ובוא וראה אותו שטן העליון שיוורד כמו שנתבאר נתגשם בדמות שור, וכל אותן הרוחות של הרשעים שנידונו להכניסם בגיהנם הוא לוחך אותם ברגע אחד, וחוטפם ויורד

זוהר פרשת זוהר. זיו הזוהר. ה. תיבת מאד רמו לפעמים על מיתה, כידוע נציצין קדישין מן הרפ"ח שהעלו ממצרים כידוע.

ומוסרם לדומ"ה לאחר שבלע אותם, וזהו שנאמר ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור, השור הידוע שעומד להרע לכל בני העולם, את ירק השדה, אותן רוחות האנשים שנקראים ירק השדה, שדה ההוא הידוע^[1] אמר רבי יוסי אם כן חכם היה בלק, אמר ליה ודאי כן, וכך היה נצרך לו דלעת כל דרכי השור ההוא, שאם לא ידע אותם לא היה יכול לעשות כשפיו וקסמיו, אמר רבי יוסי ודאי כך הוא ויפה אמרת.

זוהר פרשת בלק (קפט):

עצתם הרעה של זקני מדין למואב

פתח עלם ההוא ואמר, ויאמר מואב אל זקני מדין וגו', ויאמרו זקני מואב אל זקני מדין לא כתוב, אלא ויאמר מואב, נערי מואב באו לקחת עצה מזקני מדין והם נמשכו אחריהם ונתנו להם עצה, מה העצה שנתנו להם, עצה רעה לקחו לעצמם, אמרו להם לנערי מואב, גידול רע גדלנו בינינו, ומי הוא, משה רבם, כומר אחד היה בינינו שהגדילו גודל בביתו ונתן לו בתו לאשה, ולא עוד אלא שנתן לו ממון ושלחו למצרים להשחית כל הארץ, והוא וכל ביתו נמשכו אחריו, אם לרבם ההוא נוכל לעקור מן העולם, כל העם שלו יעקר מיד מן העולם, וכל העצה הרעה של ענין פעור ממדין היתה, ובוא וראה שהכל היה ממדין וכל עצם על משה היתה, ובעצתם שכראות בלעם, וכיון שראו שבלעם לא יכל לקללם נטלו עצה רעה אחרת לעצמם, והפקירו נשיהם ובנותיהם יותר ממואב, שהרי על נשי מדין כתוב הן הנה היו לבני ישראל וגו', והכל ממדין היה.

זוהר פרשת בלק (קצב).

בלק בכשפיו ידע שמדרגות בלעם הן כנגדן של משה

וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה וגו'. כאן יש שמנה ועשרים תיבות, כנגד כ"ח מדרגות כשפיו קסמים של צפור, ויש לעיין אם בלק רצה לדבר עם בלעם ולהתחבר עמו, למה שלח אליו מיד טרם שבא אצלו כל הענין בפירוש, שאמר הנה עם יצא ממצרים וגו' ועתה לכה ארה לי, היה לו להתחבר עמו תחלה לפייסו ולשחדו, ואחר כך להודיע לו בקשתו, אלא אמר רבי יוסי מכאן נשמע שכבר ידע בלק רצונו של אותו רשע, שהיה מבקש תמיד להתכבד בענינים גדולים, ואל הי' לו רצון אחר אלא לעשות רעות, בלק הי' קוסם קסמים ועשה כשפים והתקין הצפור, וידע שמדרגות שמה הן עליונות ויקרות, והי' מכשף בכשפיו וקוסם בקסמיו וידע שמדרגות בלעם הן כנגדן של משה, מיד וישלח מלאכים אל בלעם בעור, פתורה, הוא שם המקום, ככתוב (דברים כ"ג) מפתור ארם נהרים לקללך, ולמה

זיו הזוהר

שלמטה, ועוד יש לו השם תפוחים כיון שבתפוח נמצאים ג' גונים לבן אדום ירוק המורים על חסד דין ורחמים, שהמלכות מנהגת העולם הזה על פיאותן הג' מדות חד"ר.

1. זה השדה שעליו נאמר כריח השדה אשר ברכו ה' זו מדת המלכות, ונקרא חלק תפוחין קדישין, כישם מקום הצמיחה והתולדה של רוחות האנשים, ונקרא גם כן גן עדן

נקרא כן, לפי שכתוב (ישעי' ס"ה) העורכים לגד שלחן, ושלחן היה מסדר שם בכל יום, שכך הוא ההכנה לצדדים הרעים, מסדרים לפנייהם שלחן במאכל ובמשקה, ועושים כשפים ומקטרים לפני השלחן, ומתאספים שם כל רוחות טמאים המודיעים להם מה שהם רוצים לדעת, וכל כשפים וקסמים שבעולם היו על השלחן הוא, ולפיכך נקרא שם המקום ההוא פתורה, שכך קוראים בארם נהרים לשלחן פתורא, פתח ואמר ועשית שלחן עצי שטים וגו', ונאמר ונתת על השלחן לחם פנים וגו', כל אותן כלי המקדש צוה הקב"ה לעשות לפניו כדי להמשיך רוח הקודש מלמעלה למטה, אותו הרשע בלעם היה מסדר כך לצד הטומאה, והיה מסדר שלחן ומזון שנקרא לחם מגואל, כמוש אמרו שכך הולך צד הטומאה אחר הקדושה כקוף אחר האנשים, ושלמה המלך צו ואמר (קהלת ב') כי מה האדם שיבא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו.

זוהר פרשת בלק (קצו):

בלק ראה וידע שעתידי הוא ליפול בידי ישראל

רבי אלעזר אמר וירא בלק בן צפור, מפנימה נשתנה שנזכר שם אביו משאר מלכים, אלא יתר ונתמשך ונתרחק מעבודה זרה, ובא להתדבק בישראל הוא ובניו, וכל העולם נדוהו ורדפו אותו, בלק מבני בניו היה ונתרחק מדרך אביו, כיון שראו זקני מואב וזקני מדין שיתרו ובניו התדבקו בהשכינה, וזה נתמשך מהם והיה באחדות ובאחווה שלהם בעבודה זרה של החלק שלהם, באו והמליכוהו עליהם באותה השעה, שנאמר ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההיא, בעת ההיא נעשה מלך מה שלא היה מקודם לזה, וע"כ נאמר בן צפור מה שלא הי' ראוי לעשות כך, וירא בלק, וישמע הי' צריך לומר, מהו וירא, ראה וידע שעתידי הוא ליפול בידי ישראל, ושישראל יפלו בידי תחלה, ואח"כ יפול הוא בידי ישראל.

זוהר פרשת בלק (קצח):

ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה וגו'. מהו ועתה, אמר רבי אלעזר, רשע ההוא אמר בודאי שהשעה עומדת לי לעשות מה שאני רוצה, ראה ולא ראה יפה, ראה כמה אלפים מישראל נופלים על ידו בזמן קרוב, אמר ודאי עתה השעה עומדת לי, ולפיכך ועתה ולא בזמן אחר, לכה, לך היה צריך לומר מהו לכה, אמר נזדרז עצמנו לזה החופף בכנפיו עליהם, לזה אשר שמו כ"ה^[1] ועתה לכ"ה, נתגר מלחמה בכ"ה ההיא, אמר עד עכשיו לא היה בעולם מי שנצח אותם, לפי שהשליט ההוא עומד עליהם, עתה שהשעה עומדת לנו לכה ונעשה מלחמה, עצתו של אותו רשע על כ"ה היתה, שכתוב ואנכי אקרה כה, אעקר כ"ה ההיא ממקומו^[2] ושניהם בעצה רעה על כ"ה ההיא היו, כמו שכתוב (תהלים ב') על ה' ועל משיחו, ולא ידעו שאחרי כן אותה כ"ה תעקר אותם מן העולם, כי עצום הוא ממנו, וכי עד אותה שעה איה נלחמו ישראל עמו ונצחו אותו, ובאיזה מקום נפגשו בחרב שלהם

זוהר פרשת בלק (קצח):

ז. זו השכינה הקדושה. ח. פי' ממקומה היינו שלא תשרה על עם ישראל.

להראות את גבורתם, מהו כי עצום הוא ממנו, אלא רשע ההוא חכם היה וראה למרחוק, ראה לדוד המלך שיוצא מרות המואביה, גבור תקיף כארי, ועושה מלחמות גדולות ומנצח למואב ומכריעם תחת רגליו, אמר עצום הוא, זה מלך אחד מהם שינחל גבורה גדולה ההיא, ממני, מאתנו יצא להכרית למואב, אולי אוכל נכה בו, מקרא הזה כך היה לו לומר, אולי אוכל ואכה בו, או אולי נוכל ונכה בו, אלא רשע ההוא חכם היה, אמר רואה אני יד אחת של ארי גבור נמשכת עלינו, אולי אוכל עמך שנתחבר שנינו ונגרע מן אותו הארי יד הזאת, טרם שיבוא מלך ההוא לעולם, ולא יוריש את מואב ממקומו, ארה לי, מהו ארה לי, אמר רבי אבא אותו הרשע בשתי הלשונות אמר לבלעם, פעם אמר ארה לי, ופעם אמר קבה לי, מה בין זה לזה, אלא אמר ליה ארה לי עשבים הידועים והכשפים של ראשי הנחשים^[ט] ושם אותם בקדרה של כשפים, כיון שראה שכחו של בלעם יותר בפיו, חזר ואמר ולכה נא קבה לי, ואעפ"כ זה בלק הרשע לא עזב את כשפיו, אלא לקט כל מיני עשבים הידועים והכשפים של ראשי הנחשים, ולקח הקדרה עם הכשפים והטמינה תחת הארץ אלף ות"ק אמה, וגנזה לסוף הימים, כשבא דוד חפר בתהום אלף ות"ק אמה, והוציא מים מן התהום לנסך על המזבח, באותה שעה אמר, אני ארחה קדרה ההיא, ככתוב (תהלים ס') מואב סיר רחצי, סיר רחצי ודאי.

זוהר פרשת שמות (יז):

בלק מכשף גדול היה, ודרך המכשפים לקחת דבר שאין בו חשד

רבי יוחנן היה עומד לפני רבי יצחק אמר מה ראה בלק לומר הנה עם יצא ממצרים, ולא אמר הנה עם בני ישראל, אמר ליה ר' יצחק בלק מכשף גדול היה, וכן דרך המכשפים לקחת דבר שאין בו חשד, כמו כן אין מזכירים שם האב של איש אלא שם אמו, כי זה דבר שאין בו חשד ספק, כי כן דרך השדים שמעיינים בדבר זה הנאמר להם, ואם הוא שקר מודיעים לו דברי שקר, ואם הוא אמת כל מה שאומרים לזמן קרוב הוא אמת, כל שכן לעשות איזו פעולה^[1] רבי אחא אמר בלק דרך בזיון אמר, הנה עם יצא ממצרים, כלומר שאין אָנו יודעים מי הם.

זיו הזוהר
 ט. ארה יש לפרשו גם על משמעות לקיטה, מלשון אריתי מורי. י. היינו שבודאי כל הדברים שמשתמשים בהם לפעולות באלה צריכים להיות דברים ברורים.

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"

וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצוננו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם
לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות
התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס
ולחלקם בעירו,
או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים
בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0527651911

זוהר פרשת בלק (קצט).

ואגרשנו מן הארץ, אמר רבי חזקיה כאשר נתייעץ בלק עם בלעם אמר ואגרשנו מן הארץ, אמר מדרגה ההיא שבדבוקים בה ישראל, היא מן האר"ץ בודאי^[א] וזהו כי עצום הוא ממני, ודאי מי יוכל להתגבר בהם מלחמה ולהתיצב כנגד ישראל, מדרגה שלהם תקופה היא ממדרגתי, ולפיכך ואגרשנו מן האר"ץ, ואם מהאר"ץ הזאת אגרשנו וא רחיק אותו ממנה, אז אוכל לעשות עמהם כרצוני, הכח שלהם במה הוא, בפה ובמעשה, הרי הפה שלך והעשייה שלי, כי ידעתי את אשר תברך מבורך וגו', וכי ממה היה יודע, זה נתבאר שהרי בתחלה כתוב והוא נלחום במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו, על ידי ששכר את בלעם לקללו, וזהו כי ידעתי, ידיעה ודאי ידע בחכמה שלו, את אשר תברך מבורך, למה נצרך לו להזכיר כאן ברכה, שהרי בשביל קללה היה משלח, ואם דבר ההוא שידע מן בלעם מכבר קללה היתה, מהו את אשר תברך מבורך, אלא סוד יש כאן ולא ידעתי אותו ולא זכיתי בו עד שבא רבי אלעזר ודרש (תהלים ל"ד) **אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפי, וכתוב (שם ט"ז) אברך את ה' אשר יעצני כליותי, מי הוא שנצרך לברכה מן התחתונים את^[ב]** שהרי נאחזת בהם כשלהבת בפתילה, ודוד שהיה יודע זה אמר אברכה את, אמר אותו רשע, זאת המדרגה שלהם נאחזת בהם לבעבור הברכות שלהם שמברכים לה בכל יום, הלא יש לך כח לברך למדרגה ההיא ותעקרנה מהם, וזהו שאמר כי ידעתי א"ת אשר תברך מבורך וגו', ובזה נוכל לנצחם, תברך אותה המדרגה שהיא השלהבת ותקלל להפתילה, וע"ז אמר ואנכי אקרה כ"ה^[ג] אעקרנה מהם שלא תהיה נאחזת בהם, ועוד אקרה כ"ה^[ד] אוציא ואמשיך מדרגה ההיא בהעונות בטומאת הקרי ובשאר הטומאות שעושים בניה, והיא תעשה עמהם כליה, מיד וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם, **שלא יאמר רשע ההוא שאין עמו מיני כשפים הנצרכים להיות בידיו, כדי להתעכב בשבילם.**

זיו הזוהר

יא. זו מ דת המלכות מקור השכינה הקדושה. **יב.** מדת המלכות וכן השכינה הקדושה נקראת א"ת כי היא כוללת כל האל"ף ב"ת מן אל"ף עד תי"ו, ולפי עבודה הקדושה של ישראל כן היא מקבלת שפע מלמעלה להשפיע למטה, וע"ז נאמר תנו עוז לאלהים וגו'. **יג.** דורש אקרה במשמעות עקירה, וכ"ה רמז על השכינה הקדושה. **יד.** עתה דורש אקרה במשמעות קרי וטומאה.

זוהר פרשת בלק (קצט):

בלק ובלעם אותו הדרך ממש תפסו, ועשו התחברות רעה

וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם. אמר רבי אלעזר רדוד המלך אמר (תהלים י"א) כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על יתר וגו', אע"פ שמקרא זה נתבאר שעל שבנא ויואח שרי חזקיה נאמר, אבל מקרא זה גם על סמא"ל וחילותיו נאמר, שכל פעולותיו ועצותיו הרעות על ישראל הן, בלק ובלעם אותו הדרך ממש תפסו, והרי נתבאר שעשו התחברות רעה, אמרו עמל"ק ע"ם ל"ק, עם שלקה אותם כמו נחש המכה בזנבו, הרי כחנו יותר, בל"ק בא ל"ק, בא מי שילקה אותם כרצונו, בלע"ם בל"י ע"ם, אין עם ואין רועה, שמותם גורמים לכלותם ולעקרם מן העולם, והקב"ה חשב באופן אחר שמותיהם, בבל קב"ל ובבלעם ב"ל, הרי בל"ב, איזו אותיות נשארו, עמ"ק, בלבב עומק המחשבה שלהם שלא ישלטו בעולם ולא ישארו בעולם, אמר רבי שמעון אלעזר יפה אמרת, אבל בלק יתנפח רוחו בגיהנם, ובלעם ישתחקו שם עצמותיו ורוחו, כך הוא הענין, עצה רעה נטלו על השלטון של ישראל, על כ"ה הזאת, שחשבו לעקור כ"ה הזאת, וחשבו להעלות צד הרע בכח הפה ובכח המעשה, וכך אמר רשע ההוא, הראשונים עמלו ולא יכלו, דור הפלגה עמלו ולא יכלו, עשו מעשה, אבל כח הפה היה חסר מהם, כי לשונם נתבלבלה ולא יכלו, אבל אתה הרי פיך שגן ולשונך מתוקן בשני צדדים האלה, את אשר תברך מבורך ואשר תואר יואר, אותו הצד שאתה תבקש להעלות למעלה, בכח פיך ולשונך תתעלה, ואותו הצד שאתה תבקש לקלל, בכח פיך תקלל, והכל תולה בך, (דף ר.) שהרי הפעולה הוכנה, אבל בדבור תולה הכל, וע"כ פעולת הנחש אני אכין, ואתה תשלים הכל בפוך, אותו הצד שאתה תברך מבורך, ואותו הצד שתאור יואר, והוא לא ידע שהקב"ה (איוב י"ב) מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח, והכל ברשותו קים, מסיר שפה לנאמנים, זה דור הפלגה, שבלבל לשונם שלא ישלטו בדבור כלל, ככתוב אשר לא ישמעו איש שפת רעהו, וטעם זקנים יקח, אלו בלעם ובלק, ששניהם היו בעצה אחת, שכתוב ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח, בוא וראה אותו הרשע בלעם כל מעשיו היו לרע בגאות לבו, שניהם העלו הקרבנות, שכתוב ויעל בלק ובלעם, וכל המזבחות בלק היה עורך אותם, וזה הרשע היה משבח עצמו ואמר, את שבעת המזבחות ערכתי ואעל פר ואיל במזבח, ואת בלק לא השתתף עמו, אמר הקב"ה, רשע הכל אני יודע, אלא שוב אל בלק, ואתה אינך צריך לדבר אלא וכ"ה תדבר, זה שכתוב וטעם זקנים יקח, ד"א וטעם זקנים יקח, שכתוב וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם, טעם של אותן הזקנים נטל מהם, ולא יכלו לשלוט בכשפים שלהם כלל, ודיברו אליו דברי בלק, דברו אליו בקול ולא בלחש^[טז] פגום אוזן היה ופגום עין ופגום רגל, בג' מקומות היה בעל מום, מתוקן היה לצד הטומאה, וכך נצרך לצד הטומאה ההוא מקום שיש בו פגם, מין למינו.

ויאמר אליהם לינו פה הלילה. בהם כתוב וידברו אליו, ובו כתוב ויאמר אליהם^[טז] לינו פה הלילה, לפי שהלילה הוא הזמן של צד הטומאה טוב הוא לכשפים, הוא הזמן

זוהר פרשת בלק - יום ב' * דף היומי * זוהר תורה
טז. דבור הוא מבנין הכבד ומשמעותו בכח ובקול רם, משא"כ אמירה. טז. זה מקושר למעלה

שנמצאים ושולטים צדדים רעים ומתפשטים בעולם, והשיבותי אתכם דבר כאשר ידבר ה' אלי, שבח שקר היה משבח עצמו בשם ה', וישבו שרי מואב, שרי מדין נפרשו מהם וימאנו לשבת שם, וזקני מואב נשארו, שכתוב וישבו שרי מואב בלבדם, יפה היו עושים זקני מדין שהתפרדו מכל וכל מהם לולא לא היו מכים לבסוף, שהיו בעצת בלעם לשלח נשיהם לישראל בשטים להטעותם, והמקרא מוכיח חטאם, שכתבו כי צוררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחותם, בשתי אלה חטאו והיה החטא שלהם גדול, הכו בזנבם אחר כך, ולכך אלו נשארו עמו ואלו הלכו בלבדם, ד"א וישבו שרי מואב עם בלעם, כמה יפה היה לבני מדין שהלכו אם גם רצונם היה באמת כך^[1] אבל ישיבה שישבו אותן של מואב גרמה להם טוב, ומה שהלכו אותן של מדין גרמה להם רעה, מה הטעם, אלה חששו לכבוד דברי הקב"ה ונשארו שם, ואלה לא חששו לזה כלום והלכו לדרכם, בשעה שאמר אותו הרשע והשיבותי אתכם דבר כאשר ידבר ה' אלי, מיד נודעזעו אותן של מואב לדבר הזה וישבו שם, ואותן של מדין לא חששו לזה כלום והלכו להם ונענשו אחר כך, וע"כ וישבו שרי מואב עם בלעם, בלילה ההוא לחש אותו הרשע לחשים ועשה להטים והמשיך עליו רוח מלמעלה, מיד ויבא אלהים אל בלעם, אלהים סתם, מדרגה שלו מצד הטומאה של בחינת שמאל.

זוהר בחוקותי (קיב)

בלעם הרשע היה רגיל בכשפיו אצל שר הממונה של קו שמאל

רבי חיא אמר ויאמר אלהים לינו פה הלילה וגו'. בוא וראה בזמן שקיעת החמה וכל השערים נסתמים ונכנס הלילה ונחשך, כמה מחנות כלבים ניתרים מן שלשלותיהם והולכים ומשוטטים בעולם, וכמה שרים ממונים עליהם המנהיגים אותם, ויש שר הממונה על כלם מצד השמאל, וזה בלעם הרשע היה רגיל בכשפיו אצל אותו הממונה שהוא עליון על כלם, והוא היה מלחש בכשפיו בלילה בזמן שהוא שולט עם כל מחנותיו, והוא היה בא להמצא אצלו והודיע לו מה שהיה מבקש דלעת, כדמיון זה ויבא אלהים אל לבן הארמי, אותו שהי' שכיח אצלו, ויבא אלהים אל אבימלך, כלם כדמיון הזה, בכל מקום קוראים אליו באותן כשפים, וע"כ היה רגיל בלילה יותר מביום, והרי ביארו שכל אותן הכשפים והחכמות היו לאבימלך, שכתוב וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון, כתבו כאן בעד החלון וכתוב שם (שופטים ה') בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא, לכן הרי ביארו, ובלעם כמוהו, וע"כ בכלם כתוב אלהים, ויבא אלהים אל בלעם, ויבא אלהים אל לבן, ויבא אלהים אל אבימלך, הוא בא אצלם ולא שהם באו אליו, שהרי אין לו מקום מיועד, ואם תשאל הרי כתוב אלהים, אלא שם זה נשתתף בכל, ואפילו ע"ז נמי אלהים נקרא, אלהים אחרים, ובכלל של אלהים אחרים היו אותן הממונים, ולפיכך נקרא כך, ורשע ההוא היה מלחש בכשפיו

זיו הזוהר

שהוצרכו לדבר אליו בקול רם כי היה פגום אוזן וקשה לשמוע. יז. פי' אם הי' בלבכם כן באמת שלא להשתדל עוד לקלל את ישראל, אבל האמת שלא כן היה בלבכם.

וקורא לו ובא אצלו, ולפיכך כתוב לינו פה הלילה והשיבותי אתכם דבר כאשר ידבר ה' אלי, רשע ההוא בשקר היה משבח עצמו, שהרי לא כתוב בו אלא ויבא אלהים, ד"א כאשר ידבר ה' אלי, על ידי שליח ההוא שבצד הטומאה, ואם תשאל הרי ביום נמצא אצלו כאשר היה אצל בלק, אלא ודאי שבנחש היה הסתכלות שלו [תמיד], ובזמן ההוא היה מסתכל לכוון השעה ביום^[יח] זה שכתוב ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים.

זוהר פרשת בלק (ר).

בלעם כחו וגבורתו היה בפיו ועינו, בלק כחו וגבורתו היה בפעולת הידים, זוה היה נצרך לזה

ויאמר מי האנשים האלה עמך. אמר רבי שמעון מדרגה שלו מצד הטומאה של בחינת שמאל הוא שנצרך לשאל, ואע"פ שהחברים העירו בזה באופן אחר, והם אמרו שהקב"ה בא לנסותו בדבריו, ג' היו בנסיון כזה, חזקיהו יחזקאל ובלעם, שנים לא עמוד בנסיון כראוי ואחד כראוי, ומי הוא, יחזקאל, שכתוב (יחזקאל ל"ו) התחינה העצמות האלה, והוא השיב ואמר, ויאמר ה' אלהים אתה ידעת, חזקיהו אמר (מלכים ב' כ') מארץ רחוקה באו אלי מבבל, **בלעם אמר** בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי, חשוב אני בעיני מלכים ושרים, והקב"ה שאל לו כדי להטעותו, ככתוב (איוב י"ב) משגיא לגוים ויאבדם, וזה נתבאר, כותי אחד שאל לר' אלעזר ואמר לו, **כח חזק אני רואה בו בבלעם יותר מבמשה**, שאלו במשה כתוב ויקרא אל משה, **ובבלעם כתוב ויקר אלהים אל בלעם, וכתוב ויבא אלהים אל בלעם, אמר ליה** משל למלך שיושב בהיכלו על כסא מלכותו, ויבא מצורע אחד ויקרא לפתוח לו השער, אמר המלך מי הוא זה הנוקש בשער, אמרו לו פלוני המצורע, אמר המלך אל יכנס כאן ולא יטנף היכלי, יודע אני שאם על ידי שליח אדבר אליו אל יחיש לדברי וילך לבני ויטמא ויקרב אליו, אבל אני בעצמי אלך ואגזים עליו שירחק דרכו ממושבו של בני, ולא יטמא לו, התקדש המלך ויבא אליו והגזים ואמר לו, מצורע מצורע מנע רגלך מן הדרך שבני שוכן שם, ואם לא אתן צו לבני שפחותי שיכריתו את גופך לגזרים, אבל אם אוהבו של מלך קורא על הפתח, והמך שואל מי הוא, כשאומרים לו שזה פלוני אהובך, אומר המלך זה אהובי וידיד נפשי אל יקרא אליו קול אחר אלא אני, קורא המלך ואומר, פלוני פלוני בוא אלי ידיד נפשי אוהב שלי, הכינו היכל לדבר עמו, כך בלעם הוא המצורע המרוחק מאנשים, כאשר קרא על שער המלך שמע המלך ואמר, מצורע טמא אל יכנס ואל יטנף היכלי, אני בעצמי צריך ללכת להגזים עליו, שלא יקרב אצל השער של בני ואל יטמא לו, וע"כ ויבא אלהים אל בלעם וגו', ואמר לו מצורע מצורע לא תלך עמהם לא תאור את העם כי ברוך הוא, אל תקרב אצל בני הן לטובה הן לרעה, טמא אתה בכל, אבל **במשה כתבי ויקרא אל משה, קולו של המלך ולא על ידי שליח אחר, מאהל מועד, מהיכל הקדוש, מהיכל המתקון, מהיכל היקר, שעליונים ותחתונים משתוקקים אליו ואין יכולים להתקרב אצלו.**

זיו הזוהר

יח. פי' לכוון השעה ביום שיוכל להסתכל דרך הנחש מרחוק באור הקדושה.

זוהר פרשת בלק (ר:)

”א דברים נגעים באים על האנשים, וכולם היו בבלעם הרשע

ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי, ראו גיאותו של אותו רשע שאמר מלך מואב, ולא אמר מלך למואב, במלך מואב הראשון מה כתוב בו, (במדבר כ"א) והוא נלחם במלך מואב הראשון, מלך בן מלך חשוב בן חשוב, אבל זה מלך למואב כתוב בו, המקרא מעיד עליו מלך למואב בעת ההיא, איש שאינו ראוי למלך ונעשה מלך, הרי העירו שנתכוון רשע ההוא לגיאות לבו, הגדול מכל מלכי העולם שלח אלי שליחו, וחשוב אני אצלו.

זוהר (רז)

אמר רבי אבא הרי למדנו שבשביל י"א דברים נגעים באים על האנשים ואלו הם, על ע"ז, ועל קללת השם, ועל גלוי עריות, ועל גנבה, ועל לשון הרע, ועל עדות שקר, ועל דיין המטה דין, ועל שבועת שוא, ועל הנכנס בגבול רעהו, ועל המחשב מחשבות רעות, ועל המשלח מדנים בין אחים, ויש אומרים אף על עין רעה, וכלם נלמדים בתלמוד.. וכלם היו בו בבלעם הרשע, בוא וראה מה כתוב פתורה אשר על הנהר, מהו על הנהר, שנתן עין רעה על הנה"ר ההוא שעומד להם לישראל, שכתוב (ישעי' ס"ו) הנני נוטה אליך כנהר שלום, והוא בא בפתורה ההוא והתגר בהם, אמר רבי אבא כל אותן מדות רעות היו ודאי בבלעם, אבל גלוי עריות מניין, שכתוב הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל בה' וגו', הרי כאן ע"ז וגלוי עריות, עדות שקר, שכתוב ויודע דעת עליון, ואפילו דעת בהמתו לא ידע, קלקל את הדין, שכתוב לכה איעצך וגו', שהרי באיסור על פי דין עומד הדבר, ונתן עצה רעה להרע, ונטה מן הדין לתת עצה רעה עליהם, נכנס בגבול שאינו שלו, שכתוב ואעל פר ואיל במזבח, וכתוב את שבעת המזבחות ערכתי, משלח מדנים בין אחים, בין ישראל לאביהם שבשמים, לשון הרע, לא היה בעולם כמוהו, קללת השם, שנאמר ואנכי אקרה כ"ה, וגם כל השאר היו בו^[ט] עין רעה כמו שנתבאר, והכל על הנה"ר ההוא של ישראל נתן עיניו להתגר בהם^[כ] ארץ בני עמו, וכי אין ידוע שארץ בני עמו היא, אלא זה סוד, היינו שכל בני עמו מתדבקים בו^[כא] וזה נתבאר.

בלעם הי' לו לשון ולא ידים, בלק ידים בלי לשון היה לו.

ואמר רבי אבא בלק ובלעם לא היה בעולם מכשפים וקוסמים כמוהם, בלעם כחו וגבורתו היה בפיו ועינו, בלק כחו וגבורתו היה בפעולת הידים, וזה היה נצרך לזה, שהרי כל מיני כשפים שבעולם בפה ובפעולה נעשים ובהם תלויים, בלעם הי' לו לשון ולא ידים, בלק ידים בלי לשון היה לו.

זיו הזוהר

שבועה, ובלעם אמר כמה פעמים שלא יעבר את פי ה' לעשות טובה או רעה מלבו, ולבסוף עשה רעה מלבו שיעץ להכשיל את ישראל בזנות. כ. על שישראל מדובקים גם במדת היסוד שנקרא ברית שלום ונקרא נהר, כי כל מיני שפע שמלמעלה נגרים בו להשפיעם למלכות. כא. ארץ זו היינו

יט. לא חשב ג', גנבה שבועת שוא ומחשבות רעות, והנה מחשבות רעות מובן שחשב רק רע על ישראל, גנבה י"ל שגנב את דעתם במה שהי המשבח עצמו בשקר שהשם הוי"ה מדבר אליו, וגם שבועת שוא י"ל ע"פ דין המבואר בסי' רל"ז האומר מבטא שלא אעשה דבר פלוני הוה כאילו אומר

זוהר פרשת בלק (ז).

בדרך שאדם רוצה ללכת בה מולכים אותו - כך הקב"ה הולך את בלק

ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקר אלך באו האנשים קום לך אתם. אמר רבי יוסי כל ידיעה ההיא שבלעם היה יודע, בלילה היה יודע, לפי שאותן כתרים תחתונים והחמורים אינם נמצאים אלא במשמרה ראשונה שבלילה^[כב] ועל זה הי' לו אתון מצד ההוא שיתחברו החמורים עמה בתחלת הלילה, ואם תשאל הרי נאמר ויבא אלהים אל בלעם לילה, כך הוא ודאי כמו שנתבאר שאותו הממונה השולט עליהם הוא הי' בא לנגדו, כדמיון זה ויבא אלהים אל לבן הארמי לילה, והכל ענין אחד, ובעבור זה אמר לשרי בלק לינו פה הלילה, וכאשר היה בא ממונה ההוא היה הולך בלעם אל אתונו ועשה פעולתו ולחש לחשים, ואז הודיעה לו האתון, והוא היה מראה פעולה להמשיך עליו רוח ההוא, ומה היה מראה, הוא הי' ידוע שהמזיקים החמורים משוטטים ונמצאים בתחלת הלילה, אז הראה הפעולה שהעמיד אתונו במקום מיוחד ועשה פעולתו וסדר דבריו, ואז הי' בא מי שבא והודיע לו מבוקשו על ידי אותו האתון, וכיון שלילה אחד אמר לו לא תלך עמהם, מה הטעם שחזר פעם שנית מזה, אלא שהם ברשות שלמעלה קיימים, והרי למדנו בדרך שאדם רוצה ללכת בה מולכים אותו, בראשונה כתוב לא תלך עמהם, כיון שראה הקב"ה שרצונו הוא ללכת, אמר לו קם לך אתם ואך את הדבר וגו', מה עשה בלעם כל אותו הלילה, היה מהרהר ואמר, ומה הוא ואיה הוא כבודי אם בקשר אחר אני נקשר, הסתכל כל הלילה ההוא בכשפיו, ולא מצא צד שיהיה ברשותו אלא הצד של אתונו, וזהו שאמר רבי יצחק אמר רבי יהודה שבאותן כתרים התחתונים יש בחינת ימין ובחי' שמאל, מצד הימין חמורים, כמו שנתבאר, ומצד השמאל אתונו, ולמדנו שעשרה הם לימין ועשרה לשמאל, וזהו ש אמר רבי יוסי שכאשר נפרד יוסף מאביו ידע החכמה שלמעלה בסוד כתרים קדושים העליונים, כיון שהיה במצרים למד חכמתם על דבר אותן כתרים התחתונים איך נאחזים אותן של ימין ואותן של שמאל, העשרה של ימין והעשרה של שמאל, חמורים ואתונות, ולפיכך הי' מרמו לאביו מה שלמד שם, שכתוב ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים וגו', אמר רבי יוסי אותן של ימין נכללים כלם בממונה אחד שנקרא חמור, וזהו אותו החמור שכתוב לא תחרש בשור ובחמור יחדו, וזה הוא החמור שעתידי מלך המשיח לשלט עליו כמו שביארנו, ואותן של שמאל נכללים כלם בממונה אחד שנקרא אתון, שהרי מצדה יוצא המזיק עיר"ה קטגור של הילדים כמו שביארנו, וזהו שכתוב (זכרי' ט) עני ורוכב על חמור ועל עיר בן אתונות, אתנת חסר, כי עשר נכללות באחת, וזהו ש אמר רבי שמעון מה זה שכתוב (בראשית מ"ט) אסרי לגפן עירה, שעתידי הקב"ה לקשור בשביל ישראל שנקראים גפן, עיר"ה, שהוא הקטגור שלהם, ובשביל שנקראים שורק, שכתוב (ירמ"י ב') ואנכי נטעתיך שורק, בני אתנו, אותו שיוצא מצד האתון ההיא, ואלה העשרה שמימין והעשרה שמשמאל הנכללים באותן השנים, כלם הם נמצאים בקסם, ויש עשרה אחרים של ימין ועשרה של שמאל הנמצאים בנחש.

זיו הזוהר

מלכות הרשעה שהיא כנגד מלכות דקדושה ארץ הקדושה. כב. כמאמר חז"ל שממרה ראשונה

זוהר פרשת בלק (רז):

בלעם קם וחובש אתונו לעשות רצונו ורצון בלק ומוציא עצמו מרשותו של הקב"ה

וע"ז כתוב כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, מפני מה, לפי כי ה' אלהיו עמו, מצד של נחש יוצא שור, מצד של קסם יוצא חמור, וזהו שור וחמור, וע"כ בלעם כיון שידע שנקשר ברשות אחר, והוא שאמר לו אך את הדבר וגו', חרה לו ואמר, מה הוא ואיה הוא הכבוד שלי, מיד נסתכל בכשפיו ולא מצא שיהיה ברשותו אלא הקליפה אתו"ן, מיד ויקם בלעם בבקר ויחבוש את אתונו, לעשות בה רצונו ורצון בלק, וע"כ ויחר אף אלהים כי הולך הוא, הוא דוקא, שהוציא עצמו מרשותו ממה שאמר לו ואך את הדבר וגו', בוא וראה שכך הוא, שהרי בתחלה נתן לו רשות ואמר קום לך אתם, ועכשיו שהיה הולך למה ויחר אף אלהים, אלא לפי שהולך הוא, הוא ברשות שלו, להוציא עצמו מזה שאמר לו ואך את הדבר, אמר ליה הקב"ה, רשע אתה מכין ומזרוזו כלי זיינך לצאת מן רשותי, חייך שאתה ואתונך תהיו ברשותי, מיד ויטיב מלאך ה', מהו ויטיב, אמר רבי אבא שיצא ועמד באומנות אחרת מאומנות שלו, שזה היה מלאך של רחמים, וזהו שאמר רבי שמעון שהרשעים מהפכים רחמים לדין, לשטן לו, שהרי זאת לא היתה האומנות שלו, רבי אלעזר אמר לא נשתנה המלאך ולא יצא מאומנותו, אלא לפי שהיה מלאך הזה מצד של רחמים ועמד לנגדו, היה סותר בזה החכמה שלו וקלקל רצונו, זה שכתוב לשטן לו, לו היה לשטן ולו נמצא לשטן, אבל לאחר לא היה לשטן, למדנו שאמר רבי שמעון כמה היה בלעם חכם בכשפיו על כל בני העולם, שהרי בשעה שהסתכל למצאו עצה לצאת מרשותו של הקב"ה, מאותו הדבור שכתוב ואך את הדבר וגו', נסתכל בכשפיו ולא מצא כחו אלא באתון ההיא מה כתוב ויחבוש את אתונו, הטעין אותה בכל הכשפים ובכל הקסמים שהיה ידוע, שהכניסם בה והכליל לה מכלם, בשביל לקלל לישראל, מיד ויחר אף אלהים כי הולך הוא, הוא דוקא, כמו שנתבאר, מה עשה הקב"ה, הקדים מלאך של רחמים שיעמד לנגדו ויבטל כשפיו וקסמיו, ובוא וראה שעד עתה לא כתוב ה', טרם שנתגלה בקסמיו וכשפיו, ועכשיו כיון שהכין אתונו וזרזה בהכנת כשפיו מצד הדין לקלל אתשירלא, הקדים הקב"ה מלאך של רחמים לנגדו, בשם הרחמים, כדי לסתור חכמתו ולהטות אתונו מדרך הזה, כמו שנאמר ותט האתון מן הדרך, מן הדרך דוקא^[כג] וע"כ לא נאמר ויטיב מלאך האלהים, ויעמד מלאך האלהים, אלא מלאך ה' של רחמים, אמר הקב"ה, רשע אתה הטענת לאתונך בכשפך בכמה צדדי הדין לנגד בני, אני אבטל משאך שיהיה להיפוך מדרך הזה, מיד הקדים מלאך של רחמים לשטן לו, לו דוקא כמו שנתבאר.

ותרא האתון את מלאך ה' וגו'. אמר רבי יצחק וכי למה ראתה היא, ובלעם שהיה חכם כל כך לא ראה, אמר רבי יוסי חס ושלום שאותו הרשע יסתכל במחזה הקדוש, אמר ליה אם כן הרי כתוב נופל וגלוי עינים, אמר ליה שמעתי בזה ענין ולא אגלה, אמר ליה אני שמעתי שכאשר היה צריך להסתכל היה נופל ורואה, ועתה לא נצרך לו להסתכל, אמר ליה

זיו הזוהר

חמור נוער, והיינו הקליפה שנקראת חמור. כג. פירוש מן דרך הכשפים שהכין לו.

אם כן במדרגה עליונה ויתרה היה על כל נביאי האמונה, שהוא היה גלוי עינים רואה ומסתכל בכבודו של הקב"ה, והרי רבי שמעון אמר, **שבלעם בכשפיו לא ידע אלא באותן כתרים התחתונים שלמטה**, ככתוב (יהושע י"ג) ואת בלעם בן בעור הקוסם וגו', **קוסם קורא אותו הכתוב, טנוף שבטנופת, ואיך הוא יסתכל בכבודו רבוננו**, ועוד הרי אמר רבי שמעון שבמחזה אחד שראה לפי שעה, שכתוב ויגל ה' את עיני בלעם, נתעקמו עיניו, ואתה אמרת שהיה רואה בגלוי עינים והיה מסתכל בכבודו של הקב"ה, אמר ליה חוזר אני בי לעומת דבריך, אבל דברי ודבריך צריכים הסברה, ודאי רזי התורה עליונים הם ואין בני העולם יכולים לעמד עליהם, לפיכך **אסור להיות מהיר בדברי תורה עד שנבין הדבר ונדע אותו על בוריו**, באו לפני רבי שמעון והציעו דבריהם לפניו, פתח ואמר (תהלים ח') מה אנוש כי תזכרנו וגו', מקרא זה ביארו ששר העולם אמר אותו, בשעה שעלה ברצונו של הקב"ה לברוא אדם, קרא לכתות כתות מלאכים עליונים והושיבם לפניו, אמר להם רצוני לברוא אדם, אמרו לפניו (שם מ"ט) אדם ביקר בל ילין וגו', הושיט הקב"ה אצבעו ביניהם שורף אותם, הושיב כתות אחרים לפניו ואמר להם רצוני לברוא אדם, אמרו לפניו **מה אנוש כי תזכרנו**.

זוהר פרשת בלק (ר.ח)

מה טיבו של אדם זה, אמר להם הדם יהיה בצלם שלנו, שתהיה חכמתו גדולה מחכמתכם, כיון שברא אדם וחטא ויצא בעונש מלפניו, באו עז"א ועז"ל ואמרו לפניו, פתחון פה יש לנו אליך, הרי האדם שבראת חטא לפניך, אמר להם אלמלי הייתם נמצאים אצלם בארץ, הייתם חוטאים יותר מהם, מה עשה הקב"ה הפילם מן מדרגה הקדושה שלהם מן השמים **לארץ**, אמר רבי שמעון עכשו אני חוזר אל שאלתכם, [מה שכאן כתוב ותרא האתון את מלאך ה', ובלעם לא ראה, ושם] אמר **בלעם נופל וגלוי עינים**, אם נאמר שלא היה כן ובשקר היה משבח עצמו, איך יכתוב הקב"ה דבר שקר בתורה, ואם דבר אמת הוא איך ישתבח אותו רשע במדרגה עליונה יתרה על כל נביאי האמונה, ועוד שהרי אין קדושה העליונה שורה אלא במקום הראוי לה, עכשו אני חוזר לענין הראשון, **לאחר שהפילם הקב"ה ממקום קדשם זנו אחרי נשי העולם והזנו העולם**, כאן יש לעין, הלא כתוב (תהלים ק"ד) עושה מלאכיו רוחות וגו', והרי מלאכים האלו איך יכלו להתקיים בארץ, אלא בוא וראה כל אותן המלאכים שלמעלה אין מתקיימים ואין יכולים לעמוד אלא באור העליון המאיר להם ומעמידם, ואם נפסק מהם אור העליון ההוא אין יכולים להתקיים, כל שכן אלה שהפילם הקב"ה ונפסק מהם אותו אור העליון ונשתנה הזיו שלהם, וכאשר ירדו ושלט בהם אויר של זה העולם נשתנו למדרגה אחרת.. מה עשה הקב"ה כשראה שהזנו העולם, קשר אותם בשלשלות של ברזל בהרי החשך, ובאיזה מקום יושבים, בעומק ההרים הושיב לו לעז"א והשליך החשך בפניו, לפי שכאשר קשר אותם הקב"ה מרד בתוקפו ורגז כלפי מעלה, הפילו הקב"ה בעומק עד קדקדו והשליך החשך בפניו, עז"ל שלא מרד בתוקפו הושיבו אצל עז"א והאיר לו החשך, ובני העולם שיודעים מקומם באים אצלם ולומדים להם כשפים ונחשים וקסמים, ואותן הרי חשך נקראים ההרי קדם, מה הטעם, לפי שהחשך נברא קודם לאור, ולפיכך הרי חשך נקראים ההרי קדם, **לבן ובלעם למדו מהם כשפים**, וזהו שאמר בלעם מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם וגו', **בוא וראה בלעם היה משבח עצמו ממקום הזה ואמר נאם**

שומע אמרי אל וגו', לפי שעז"א ועזא"ל מספרים לאותן בני העולם מן אלה הדברים שהיו יודעים מכבר למעלה, ומספרים מן העולם הקדוש שהיו בו, זה שכתוב שומע אמרי אל, שומע קול אל לא כתוב, אלא אמרי אל, אותן המאמרים הנאמרים ממנו, מי שבא מבית התלמוד ושואלים לו מאין אתה בא, הוא משיב מן המקום שנשמע בו דברי אלהים חיים, כך נאם שומע אמרי אל ויודע דעת עליון, שהיה יודע השעה שתולה בה דין בעולם והיה מכוון השעה בכשפיו, אשר מחזה שדי יחזה, איזו מזחה שדי, אלו הם נופל וגלוי עינים, שהם עז"א ועזא"ל, נופל זה עז"א, שהורידו הקב"ה בעומק החשך, והוא יושב בעומק הזה עד קדקדו כמו שאמרנו, והחשך נשלך בפניו, וע"כ נקרא נופל, נפל פעם אחת מן השמים, ונפל פעם שנית אח"כ בעומק החשך, עזא"ל הוא גלוי עינים, שהרי לא הושלך החשך עליו, כי לא נתתקף למרוד ולא הרגזו למעלה כמו עז"א.

(ח:ח) זוהר פרשת בלק

ובלעם קרא להם מזחה שדי לאותן נופל וגלוי עינים, ובזמן שהוא לא נשאר בעולם מי שיוכל להמצא אצלם מלבד בלעם, ובכל יום היה מסתתר עמהם באותן ההרים, זה שכתוב **יחני בלק מלך מואב מהררי קדם, מהררי קדם ודאי, ואל מארץ בני קדם, אמר רבי שמעון כמה פעמים אמרתי דבר זה ואין החברים מבינים**, שהרי הקב"ה אינו משרה שכינתו אלא במקום קדוש, במקום הראוי שתשרה עליו, וכן הקב"ה מכריז ואומר (דברים י"ח) לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים וגו', ואיך יבוא הקב"ה להתערב עמהם, אלא **אשרי חלקם של ישראל, שהקב"ה מקדשם שיוכל לשכון ביניהם**, וזהו שכתוב (שם כ"ג) כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך וגו', ולפי שהוא מתהלך בקרב מחניך כתוב והיה מחניך קדוש וגו', וכתוב והייתם קדושים וגו', וכתוב אל תטמאו בכל אלה וגו', וכתוב ואקיץ בם וגו', שלא יכולתי לקרב אצלם והייתם שורה מבחוץ, אשרי חלקם של ישראל, ואשרי חלקם של נביאי אמת הקדושים, שהם קדושים ויש להם חלק להשתמש בקדושה העליונה.

ותרא האתון את מלאך ה' נצב בדרך וחרבו שלופה בידו, בדרך, באותו הדרך שהיה בלעם משקו עבו, וחרבו שלופה בידו, והלא אם יצא המלאך לנגד אתון הזו, למה נצרך לחרב, ואם הוא יצא לנגד בלעם מפני מה ראתה האתון והוא לא ראה, אלא לכל נזדמן מלאך ההוא, נזדמן לנגד האתון להוציאה מן הדרך ההוא שהיתה נטענת בו, ובמה, ברחמים, וגם נזדמן לנגד בלעם לענוש אותו, על שהוא היה רוצה ללכת ברשותו ולא ברשות שלמעלה.

אם דברי בלעם באים מצד הטומאה למה כתוב "ויבוא אלהים אל בלעם"

אמר רבי יוסי עכשו יש לשאול, אם דברי בלעם היו באים מצד כתרים התחתונים ולא במקום קדוש, למה כתוב ויבא אלהים אל בלעם וגו', ואך את הדבר אשר אדבר אליך וגו', אמר רבי יצחק כך למדתי שזה אלהים שנזכר כאן בכלם מלאך היה, וזה הוא מקום הבא מצד הדין הקשה, שבו נאחזים הכחות והגבורות של אותן כתרים התחתונים שהשתמש בהם בלעם, ולפיכך ויבא אלהים אל בלעם, ויאמר אלהים אל בלעם, שלפעמים נקרא מלאך בשם עליו, ותט האתון מן הדרך, נטתה מן אותו הדרך שהיתה טעונה מצד הדין הקשה לנגד ישראל, ובמה ראה בלעם שהיא נטתה מדרך ההוא, אלא כך אמר רבי שמעון שאפילו בעודו בדרך בקש להרע לישראל בכח אתונו, וכיון שלא עלתה בידו מה כתוב, ויך את האתון במקל, הטעינה והלבישה בזרוז של הדין הקשה והתקיף, זה שכתוב במקל, במקל דוקא, שהוא הדין הקשה והתקיף, במקלו לא כתיב אלא במקל, צא וראה כמה

היתה גדולה חכמת אותו הרשע, והרצון שלו להרע לישראל, שהיה מסתכל אך לצאת מרשות העליון, לפי שרצונו היה להתכבד ולהרע לישראל.

זוהר פרשת בלק (ט).

במקראות אלה נרמזה חכמה עליונה הקב"ה מגן על ישראל שלא ישלוט בהם רע

ויעמד מלאך ה' במשעול הכרמים וגו'. מה כתוב למעלה, בתחלה כתוב ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה, שהלכה בדרך ישר מצד השדה^[כד] ונתגרשה מהכח שהי' נדבק בה, ויך בלעם את האתון להטותה הדרך, להסירה מאותו הדרך של השדה, אמר רבי יוסי בין המלאך ובין בלעם היתה האתון בצרה, כי לאחר שראה בלעם שאינו יכול, אז ויך את האתון במקל כמו שנתבאר, ויעמד מלאך ה' וגו', אמר רבי אבא כמה יש לנו לעיין בדברי התורה, אלו המקראות נרמזה בהם חכמה העליונה, וכי לחנם יצא מלאך ההוא להתראות לאתון אחת, או לעמוד בין הכרמים כנגדה, פעם בכה ופעם בכה, אלא הכל סוד עליון הוא, והכל ברצון הקב"ה כדי להגן על ישראל שלא ישלטו בהם מינים הרעים, לפי שהם חלקו של הקב"ה, ויעמד מלאך ה' במשעול הכרמים וגו'... למדנו שכל אותן הברכות הנשפעות מהזדווגות אורות העליונים הן של ישראל, שהרי אין מי שיגרום הזדווגות אותן האורות ואין מי שיעמוד עמהם מלבד ישראל, שהם כבני בית אצלם ומשמשים להם^[כה] וישראל לוקחים הכל ומשלחים חלק מאותו השפע לשאר האומות, ומאותו החלק ניזונים כל שאר האומות, ולמדנו כי לבין צדדי הממונים שהם חלקם של שאר העמים נמשך צנור דק אחד, (דף רט:): שמשם נמשך חלק לאותן התחתונים, ומשם יפרד לכמה צדדים, ולשפע זו יקראו תמצית, שנמשכת מצד ארץ הקדושה, ולכן העולם כלו מתמצית של ארץ ישראל הוא שותה, איזו ארץ ישראל, זה נתבאר^[כז] ובין למעלה ובין למטה כל אותן שאר האומות עובדי עכו"ם אינן ניזונות אלא מתמצית ההיא, ואל תאמר שהן בלבדן, אלא אפילו אותן כתרים התחתונים מתמצית ההיא שותים, וזהו במשעול הכרמים, צנור שהשרים של שאר האומות מתברכים ממנו, כאשר ראה מלאך ההוא שבלעם הטח את קליפת האתון לצנור ההוא^[כח] שכתוב להטותה הדרך, מיד ויעמד מלאך ה' במשעול הכרמים, לסתום הצנור שלא יתחזק בכחו אותן שאר האומות עכו"ם ואותן כתרים התחתונים, וזה הענין מתאים למה ש אמר רבי יצחק על הכתוב (שיר א') שמוני נוטרה את הכרמים וגו', לנטור ולברך לשאר אומות בגלות, וישראל שהם כרמי שלי לא נטרתי, לפי שהם בגלות ואין יכולים להתברך כראוי, גדר מזה וגדר מזה, אמר רבי אבא איך הי' יכול מלאך ההוא לסתום אותו הצנור, אלא לפי שעזרה אחרת היתה לו, הקב"ה וכנסת ישראל, ר' יהודה אמר התורה עזרה לו, שנאמר מזה ומזה הם כתובים, על אותה שעה מה כתוב, וטרא האתון וגו' ותלחץ אל הקיר, מהו ותלחץ

זיו הזוהר

כד. שדה זה רמז על מדרגת דרך של הקדושה שעפי' הנהגת המלכות שנקראת שדה אשר ברכו ה'. כה. היינו השמוש הוא שע"י עבודתם הקדושה להשפיע שפע למטה. כז. שזו מדת המלכות דקדושה. כח. לשאוב משם כח של גבורה.

אל הקיר, ככתוב (ישעי' כ"ב) מקרקר קיר וגו', קיר שלטון, זה השולט עליהם^[כח] ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר, היא לא נתנה לו עזר כלל, ובלחיצה השליכה אותו לקיר ההוא לרמוז לו זה, אז ויוסף להכותה להנטותה בצד ההוא^[כט].

ויוסף מלאך ה' עבור ויעמד במקום צר וגו'. בשעה ההיא סתם בפניה כל הדרכים וכל עזרה, שלא תוכל למצוא עזר מכל צד שבעולם, אז ותרבץ תחת בלעם, כאשר ראה בלעם שאינו ביכולת מה כתוב, ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל, כמו שנתבאר שהטעינה והלבישה בזירוז דין הקשה והתקיף.

ויפתח ה' את פי האתון - כך היה רצון ה'

ויפתח ה' את פי האתון וגו'. זה אחד מאותן הדברים שנבראו ערב שבת בין השמשות, אמר רבי יצחק למה כל כך נצרך היה לבלעם או לאתון או לישראל בדבורים האלה, אמר רבי יוסי שישחקו ממנו אותן השרים שהיו עמו, וכשבאו לבלק אמרו לו וכי לשוטה הזה שלחת לכבודו, לא תמצא בו ממשות ולא בדבריו, ובאותן דברי אתונו נתבזה מן כבודו, ר' חייא אמר אלמלא לא אמרה האתון כך לא הי' מניח בלעם את שלו, ובדברי האתון הבין שנבר כחו, ר' אבא הקשה כתוב ותפתח הארץ את פיה, וכתוב ויפתח ה' את פי האתון, מה נשתנה ארץ מאתון שלא נאמר בה ויפתח ה' את פי הארץ, אלא שם גזר שמה על הפה, ופתחה ועשתה הארץ פקודת משה, ולא יתכן לכתוב שהקב"ה עשה פקודתו, שהרי משה גזר ופקד ופצתה האדמה את פיה, וע"כ נאמר שהיא עשתה פקודתו, שכתוב ותפתח הארץ את פיה, אבל כאן לא נזכר מי שגזר כך, אלא שכך הי' רצון הקב"ה, וכיון שרצונו כך היה כתוב ויפתח ה' את פי האתון, ממנו בא הדבר וממנו נמצא, רבי יהודה אמר עיינתי בפרשה זו ובאותן דברי האתון, ונראים שאינם דיבורים הנצרכים, והלא כיון שכתוב ויפתח ה' את פי האתון, צריכים להיות אותן הדיבורים דברי דעת דברי חכמה, ואם כמו שהעירו החברים שהוא היה משבח עצמו שהסוס שלו רועה באחו, והיא השיבה ואמרה הלא אנכי אתונך, מכאן היה לה להתחיל, והיא פתחה מה עשיתי לך, ואם כן למה הטריח הקב"ה שתפתח פיה לדברים האלה, אמר רבי אבא ודאי שבאותן הדברים למדנו דעתו של בלעם, שלא היה כדאי לשרות עליו רוח הקודש, גם למדנו שלא היה יכולת באתונו להרע או להיטיב, ועוד למדנו מאתון זו שאין כח בבהמות שתשרה עליהן דעת שלמה, ובוא וראה בלעם בדברים האלה של אתונו ובאותה דעה נבערה לא יכל לעמד, בדעה העליונה על אחת כמה וכמה.

זוהר פרשת בלק (רי).

אתון של בלעם כאשר דברה, מלאך עליון היה עליה מלמעלה

ותאמר לבלעם מה עשיתי לך. וכי ברשותי הוא לעשות טוב ורע, לא, שהרי בהמות אינן מתנהגות אלא כפי מה שמנהיגים אותן, ואע"פ שאתון זו בכח עמוק יותר היתה,

זיו הזוהר

כח. זו השכינה הקדושה. כט. פי' לצד הטומאה.

מ"מ אינה ברשותה, שהרי **בלעם הטעינה בכשפיו וברשותו עמדה**, ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי, היה לו לצחק ממנה, והוא השיב כנגדה דברי טפשות, אז צחקו השרים ממנו ונתבזה בעיניהם וידעו שהוא שוטה, ומה אמר, כי התעללת בי לו יש חרב בידי וגו', אמרו, שוטה זה אם הוא יכול להכרית עמים בפיו, איך אינו יכול להכרית את אתונו והוא נצרך לחרב, ולמדנו שאין כח בבהמות להשרות עליהם רוח אחר, ופן יאמרו אנשים שאם הי' כח הדבור לבהמות כמה דעה שלמה היתה יוצאה מהן לעולם, צא ולמד מזו האתון, שהרי הקב"ה פתח את פיה, וראה דבריה, (דף רא:): רבי שמעון אמר אתון של בלעם כאשר דברה, מלאך עליון היה עליה מלמעלה, מעתה יש לגלות, שמעו חברים, פי האתון שנברא ערב שבת בין השמשות, התעלה על דעתכם שפיה היה פתוח מזמן ההוא, או שתנאי התנה הקב"ה בזמן ההוא, לא כן, וסוד יש כאן שנמסר לחכמים שאין שמגיחים על טפשות הלב, פי האתון, זו מדרגה עליונה ההיא שבקליפות האתונות של צד הנקבות היתה^[ל] ששרתה על אתון ההיא ודיבר עליה, וכאשר ברא הקב"ה לאותה המדרגה שנקראת פי האתון סתם לה בתוך הנקב של תהום רבה^[לא] והסגיר בפניה עד הזמן ההוא, כאשר הגיע אותו הזמן פתח אותו הנקב ויצאה ושרתה עליה ודברה, כדמיון זה ותפתח הארץ את פיה, את לרבות דומ"ה שהוא פי הארץ, את פי האתון, לרבות הממונה קמריא"ל שנקרא פי האתון, פי הבאר כדמיון זה, איזו פי הבאר, זו אותה המדרגה שהיתה ממונה עליה למטה, והיא תחת פי ה'^[לב] ומי היא, יהדריאל שמו, ג' פיות האלה נבראו ע"ש בין השמשות, ובשעה שנתקדש יום השבת נתעלה אותו הפה הממונה על כל שאר פיות^[לג] ומי הוא, זה יום השבת שנתעלה ונתקדש בכל, הוא שנקרא פי ה', ערב שבת בין השמשות נבראו שאר הפיות, כשנתקדש היום נתעלה הפה השולט על הכל שנקרא פי ה'.

זוהר פרשת בלק (רי:)

בלק היה חכם בכשפים יותר מבלעם, מלבד שלא היה יכול לכוון השעה לקלל, ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל. אמר רבי יצחק בלק היה חכם בכשפים יותר מבלעם, מלבד שלא היה יכול לכוון השעה לקלל, משל וכו'^[לד] לפיכך ויקח בלק את בלעם וגו', הוא היה מכין לו ומחבר אותו לכל, ויעלהו במות בעל, מהו ויעלהו במות בעל, אלא הסתכל בכשפיו באיזו צד יאחז בהם, ומצא שעתידים ישראל לעשות במות ולעבוד לבעל, כמו שכתוב (מלכים ב' י"ז) ויעבדו את הבעל, וירא שמם קצה העם, ראה שגדולי העם והמלך שלהם יעבדו לבעל, כמו שכתוב (מלכים א' י"ח) ויקראו בשם הבעל, וכתוב אם ה' האלהים לכו אחריו וגו', כיון שראה בלעם שעתידים ישראל לחטוא בזה, מיד ויאמר

זיו הזוהר

ל. כנזכר לעיל שיש עשר קליפות זכרים חמורים, ועשר נקבות אתונות. לא. היינו מקור הקליפות. לב. שהיא מדת המלכות כידוע מלכות פה. לג. שאז זמן עליית המלכות לעולמות העליונים. לד. כאמרם ז"ל משל לאחד שהיה בידו סכין ולא היה ידוע המקום לחתוך, והשני ידע המקום ולא

בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות, ר' יוסי ור' יהודה אחד אמר כנגד מזבחות הקדמונים הקריב אותן שבעת המזבחות^[לה] ואחד אמר שבחכמה עשה הכל, מצא שחלקם של ישראל הוא שנתקשרו בשבעה המדרגות^[לז] לפיכך היה מסדר שבע המזבחות.

זוהר פרשת וישלח (קסט).

וילך שפי. אמר רבי שמעון בוא וראה מה כתוב בו באותו רשע בלעם, וילך שפי, מהו שפי, יחידי, ככתוב שפיפון עלי אורח, כנחש הזה שהולך יחידי ואורב על הדרכים ושבילים, כמו כן בלעם היה מהלך יחידי, מה הטעם, כדי להמשיך עליו רוח הטומאה, שכל מי שהולך יחידי בזמנים ידועים, אפילו בעיר במקומות ידועים, משוך עליו רוח טמא, לפיכך יהי זוהר האדם בכל זמן שלא ילך יחידי בדרך אפילו בעיר, אלא במקום שאנשים הולכים ושבים ונמצאים שם, וע"כ אל ילך אדם יחידי בלילה כיון שאז אין אנשים נמצאים, וזהו הטעם של אל תלין נבלתו, שלא להניח גוף המת שהוא בלי רוח על הארץ בלילה, לפיכך זה בלעם הרשע היה מהלך יחידי כמו הנחש הזה, כמו שנתבאר.

"הבא ליטמא פותחין לו" - הקב"ה מזמין לבלעם מקום טומאה

זוהר פרשת ויקהל (קצה).

ויקר אלהים אל בלעם וגו'. אמר רבי חייא ויקר, לשון של טומאה תפס, ואם תאמר הלא כתוב אלהים, אלא הקב"ה הזמין לו מקום טומאה ההוא שיסתאב בו, וזו אותה המדרגה שהוא היה נדבק בה להטמא, מה עשה בלעם, הוא חשב שבכח אותן הקרבנות יוכל לעלות למעלה, מיד הזמין לו הקב"ה מקום ההוא, ואמר לו הרי לך טומאה כמו שראוי לך, וע"כ ויקר אלהים אל בלעם.

זיו הזוהר

היה לו סכין וכו'. **לה.** שהם אדם נח אברהם יצחק יעקב משה ואהרן. **לו.** היינו שמדובקים בכל הז' ספירות שמן חסד עד מלכות.

זוהר פרשת בלק (רי:)

משל לאדם שהי' לו אוהב חשוב אחר שהניח לו אביו, והאנשים היו מפחדים להתקוטט עמו בשביל אותו האוהב, לימים בא איש אחד והיה מבקש לעורר קטטה עמו, אמר מה אעשה, אם אתעורר עמו קטטה הרי אוהב ההוא שנקשר עמו ולא אוכל, מה עשה, שלח מתנה לאוהב ההוא, אמר אותו האוהב וכי מה יש לו לאיש ההוא אצלי, מבין אני שזה הוא בשביל בן אוהבי ההוא, אמר, מתן זה אל יכנס לפני, תנוהו לכלבים ויאכלו אותו, כך בלעם בא לעורר קטטה בישראל, וראה שאינו יכול לבעבור אוהב העליון ההוא שלהם, התחיל להכין לפניו מתנה, אמר הקב"ה, רשע מה יש לך אצלי, אתה רוצה להתגר בבני, הרי מתן שלך מוכן לכלבים, בוא וראה מה כתוב ויקרא אלהים אל בלעם, ואמר רבי שמעון זה לשון קרי וטומאה, מתן שלך להם יומסר ולא יכנס לפני, רבי אבא אמר ויקר, ככתוב (תהלים קמ"ז) לפני קרתו מי יעמד, הוא היה מכין וחשב שבאותה מתנה ינצח לישראל, מה כתוב ויקר אלהים, התקרר עצמו מזה שחשב בלעם, ועוד ויקר אלהים כמו שאמרו שנתעורר עליו מן צד הטומאה, רבי אלעזר אמר ויקר, בלעם חשב שבמתנה ההיא יכנס להרע לישראל, והקב"ה עקר לה מלפניו לאותה מתנה, ועקר לו לבלעם ממה שהיה חשוב, וגם עקרו מאותה המדרגה^[לז] זה שכתוב ויקר, ככתוב (משלי ל') יקרוה עורכי נחל, אמר לו, רשע אין אתה כדאי להתקשר עמדי ולכנס לפני, מתן שלך לכלבי ימסר.

זוהר פרשת בלק (רי:)

ה' שם דבריו בפי בלעם, בדומה לרסן ששמים לחמור

וישם ה' דבר בפי בלעם וגו'. אמר רבי שמעון בוא וראה אותו הרשע תועבת הכל היה, שלא נמצא בכל פרשה זו ויאמר ה' אל בלעם, או וידבר ה' אליו ח"ו, מה כתוב וישם ה' דבר בפי בלעם וגו', כמי ששמים רסן בפי החמור שלא יטה הנה והנה, כך וישם ה' דבר בפי בלעם, אמר ליה הקב"ה, רשע אתה חושב שעל ידך תבא ותתקיים ברכה בבני, או להיפוך, אין הם צריכים לך, כמו שאומרים לדבורה כו'^[לח] אלא אתה שוב אל בלק, וכאשר תפתח פיך לא תהיה אתה ברשותך, ולא בפיך יהי תולה הדבור אלא וכה תדבר, הרי כ"ה שעתידה לברכם^[לט] כ"ה תדבר ברכת בני, כאשר תפתח פיך היא תדבר דברים שיחילו על

זוהר תורה * דף היומי * פרשת בלק - יום ה' זיו הזוהר
 לז. עיקרו גם מאותה מדרגת הטומאה שהיה דבוק ושרצה על דיה להתגבר להאחז במדרגת הקדושה
 אשר לעומתה. לח. לא מעוקצך ולא מדובשך.
 לט. זו השכינה הקדושה שנקראת כ"ה.

בני, ולא תניח לך הדבור, בוא וראה שכך הוא, שכאשר בא לבלק ובלק שמע כל אותן הדברים, היה חשוב שמפי בלעם יוצאים הדברים, ואמר לקוב אויבי לקחתך וגו', אמר ליה בלעם קח כשפים האלו בידך בשביל לעכב כאן כ"ה הזאת, ואם אתה תוכל לעכב אותה בכשפים האלה, אני אעקור לה מאותן הדבורים שהיא אמרה, מה כתוב, התיצב כ"ה על עולתך, בהקרבות ובכשפים האלה תעכבנה, ואנכי אקרה כ"ה, כלומר אעקור לה מאותן הדבורים, אמר ליה הקב"ה, רשע אני אעקור אותך, מה כתוב אח"כ, ויקר ה' אל בלעם ושים דבר בפיו, ואותו דבר הרים את הקול בהדבור של כ"ה, ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר, כ"ה תדבר בודאי, בוא וראה בתחלה לא כתוב התיצב כה על עולתך, אלא התיצב על עולתך ואלכה אולי יקרה ה' לקראתי, כיון שראה שכ"ה אמר אותן הברכות, אז אמר התיצב כ"ה על עלותך ואנכי אקרה כ"ה.

מן ארם ינחני בלק וגו' לכה ארה לי יעקב וגו'. ארה לי כלומר לקוט^[מ] ר' יוסי אמר כלומר, השלך אותם מאותה המדרגה שהם קיימים בה, ככתוב (שמואל א' ב') צדה אורה, אמר אם תכול להשליכם מאותה המדרגה שלהם, הרי כלם יהיו נעקרים מן העולם, ולכה זועמה ישראל, ישראל שלמעלה^[מא] שיהי נמצא רוגו לפניו, כמו שכתוב (תהלים ז) ואל זועם בכל יום.

זוהר פרשת במדבר (ק"ט).

כדמיון שיש למעלה יש למטה

מה אקב לא קבה אל וגו'. אמר רבי אלעזר בוא וראה כדמיון שיש למעלה יש למטה, למעלה יש בחינת ימין ובחי' שמאל, למטה ישראל ועמים, ישראל נאחזים להימין בקדושת המלך הקדוש, עמים עכו"ם נאחזים לשמאל לצד רוח הטומאה, וכל המדרגות של בחי' שמאל הן למטה מכלן, וכל המדרגות נאחזות זו בזו עד שתלויות מן הראש^[מב] וכדמיון תהלוכת הראש כן באותו הגוון תהלוכת הזנב שהוא התחתון, מפני מה, לפי שנאחז בו, ולפיכך עמים עכו"ם באותו צד הטומאה שלהם יתנהגו כמו כן^[מג] בלעם הוא נשתמש בכל מדרגות התחתונות, והוא היה רואה באותן התחתונות שהן הזנב, שאינן ביכולתן להתנהג אלא עם הראש, לפיכך אמר מה אקב לא קבה אל, שהוא הראש, לפי שהראש העליון ההוא אינו נמצא בדין באותן הימים, ואע"פ שזה אל ביארנו שהוא במקום אחר יותר עליון, שהוא מדת הטוב והחסד של העולם^[מד] אבל זו מדת המלכות הקדושה לוקחת שם הזה כדמיון מדה העליונה, ולפיכך נקראת אל^[מה] אלא שהיא זועם בכל יום, שנמצא בה דין, ובוא וראה א"ל שד"י הרי ביארנו שבו כח הספקת השפע לעולם, והוא אמר לעולם די^[מי] וזה השם

זיו הזוהר

מ. מלשון אריתי מורי. **מא.** זו מדת התפארת.
מב. זו מדת המלכות שהיא ראש לשועלים.
מג. הנהגתם כמו בדר הנהגת הקדושה כקוף בפני אדם.
מד. ככתוב חסד אל כל היום. **מה.** גם

המלכות נקראת אל יען כי היא משפעת השפע לכל אחד ואחד בעולם התחתון. **מו.** מביא ראייה שגם מדת המלכות נקראת לפעמים בהשם אל מהשם א"ל שד"י שמן התקשרות ב' שמות נעשה שם אחד,

א"ל הוא שמזדווג עמו, ולפיכך נקרא א"ל שד"י, א"ל המחובר עם שד"י, ולכך מה אקב לא קבה אל, לפי שבאותו הדמיון שנתעורר הראש נתעורר גם הזנב שהוא התחתון.

זוהר פרשת בלק (ר:)

בזכות אבותינו (ראש צורים) - אי אפשר לנצח לישראל

כי מראש צורים אראנו וגו'. אמר רבי יצחק מראש צורים אלה הם האבות, שכתוב (ישעי"א נ"א) הביטו אל צור חוצבתם, ומגבעות אשורנו, אלו האמהות, בין מצד זה ובין מצד זה אין ביכולת לקללם, רבי אבא אמר כי מראש צורים אראנו, מי יוכל לנצח לישראל, שהרי הוא נאחז מהראש שממנו יוצאים כל צורים^[מז] ומי הם הצורים, גבורות, שהרי כל הדינים שבעולם מאותן הגבורות יוצאים, והם נאחזים בהם, ומגבעות אשורנו, אלו שאר כתרים הקדושים שנאחזים בהם^[מח] הן עם לבדד ישכן, ככתוב ה' בדד ינחנו וגו'.

מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל. אמר רבי יוסי שתי מדרגות הן יעקב וישראל, בתחלה יעקב ואח"כ ישראל, ואע"פ שהכל אחד^[מט] שתי מדרגות הן, שהרי מדרגה העליונה ישראל הוא, מי מנה עפר יעקב, מדרגה שלמטה^[נ] איזו עפר, אמר רבי שמעון זה שכתוב עליו (שם מ"א) יתן כעפר חרבו וגו'^[נא] איזו חרב, זה ידוע שכתוב (שם לד) חרב לה' מלאה דם, עפר, זה המקום ההוא שנברא ממנו אדם הראשון, שכתוב וייצר ה' אלהים את האדם עפר וגו', ומעפר ההוא כמה חילות וכמה מחנות יצאו, כמה כדורי אש, כמה שרי הדין, כמה חצים, כמה בליסטראות, כמה רומחים וחרכות וכלי זיין נמצאו מעפר ההוא, ככתוב (איוב כ"ה) היש מספר לגודדיו, ומספר את רבע ישראל, רבע ישראל, זו היא ה'^[נב] וענין אחד הוא, רבע ישראל, כמו שכתוב רובץ תחת משאו, תרגימו רביע, זה שכתוב (שיר ג) הנה מטתו שלשלמה, ד"א רבע ישראל, כמו רביעית שבישראל, שהרי למטה רבע נקראת לפי הכתרים, המשמעות על דוד, שהוא רגל רביעית של הכסא^[נג] ד"א מי מנה עפר יעקב, כל אותן החשובים עפר כמו שנתבאר^[נד] ומספר את רבע ישראל, שכתבו היש מספר לגודדיו, כמו שנתבאר, ד"א מי מנה עפר יעקב, אותן המצות התליות בעפר, בזריעה

והוא שד"י רומז על מדת היסוד המשפיע די שפע

שהשם שד"י רומז על מדת היסוד המשפיע די שפע ע"י השם אל שמזדווג עמו שהיא מדת המלכות, וגם שלפעמים השם אל משמעותו גבורה ושררה, כמוש כתוב ואת אילי הארץ לקח. מז. זה עולם הבינה דמניה דינין מתערין. מח. היינו שאר ספירות הקדושות. מט. ששניהם בתפארת. נ. יעקב רומז על המדרגה שבתפארת שהיא למטה מן מדרגת ישראל שבתפארת. נא. עפר רמוז על מדת המלכות שמזדווגת עם התפארת, ושניהם יחד הוא עפר יעקב, ובאשר מדת המלכות מלאה בדין נקראת

חרב. נב. אות ה' אות הרביעית מן השם הוי"ה היא שורש המלכות, והיינו ענין אחד עם הענין של עפר יעקב, כי רבע ישראל ג"כ מרמז על הזדווגות תפארת ומלכות במדרגה העליונה, ומפרש שהמלכות נקראת רבע שיש במשמעות זה הזדווגות מלשון רביצה ושכיבה במטה, וע"ז מביא הרמז מטתו שלשלמה. נג. דוד המלך שרשו במדת המלכות, ואברהם יצחק יעקב דוד נקראים ד' רגלים של כסא הכבוד. נד. היינו הצדיקים בעלי ענוה, ורבע ישראל היינו גדודי החסידים הנכנעים תחת אותן הצדיקים.

בנטיעה ובקצירה, וזה ביאור החברים, ומספר את רבע ישראל^[נח] כמו שכתוב בהמתך לא תרביע כלאים.

זוהר פרשת בלק (ריא).

בלעם רואה שאינו יכול בכל כשפיו

וישא משלו ויאמר. וידבר לא כתוב, מהו וישא משלו, רבי חייא אמר הוא היה רק מרים קול בלבד אצל המדבר ההוא, וישא משלו, בלעם, ויאמר, כ"ה ההיא, ככתוב וכה תדבר, האמירה ממנה היתה, בוא וראה כיון שראה בלעם שבכל כשפיו ובכל אותה המתנה אינו יכול לעקור כ"ה ההיא, כמו שכתוב ואנכי אקרה כה, אעקור כ"ה ההיא, אמר ליה הקב"ה, רשע אתה חושב לעקור אותה, אני אעקור אותך ממקום אחיזתך, מה כתוב ויקר אלהים אל בלעם, כמו שנתבאר, ואחר כך כיון שראה שאינו יכול חזר ואמר וברך ולא אשיבנה, ולא אשיבנו היה צריך לומר^[נ] אלא ולא אשיבנה ודאי לאותה כ"ה שנאמר וכה תדבר, אין אני ביכולת להחזירה מזה, אמר בלעם בשתי מדרגות בקשתי ליכנס בהם, בקשתי ליכנס בהם מהמדרגה של יעקב ולא יכולתי, בקשתי ליכנס בהם מצד אחר של ישראל ולא יכולתי, מה הטעם, לפי שזה השם או זה השם אינו מקושר במינים הרעים, זה שכתוב לא הביט און ביעקב וגו', למדנו ששתי מדרגות הן, נחש וקסם, לעומתם עמל ואון, אמר בלעם הלא בודאי מצאתי לאלה שהן כנגד יעקב וישראל, און שהוא נקשר בנחש כנגד יעקב, עמל שהוא נקשר בקסם כנגד ישראל, כיון שראה שאינו יכול, אמר ודאי לא הביט און ביעקב וגו', מה הטעם, לפי שה' אלהיו עמו וגו', ואם תאמר שרק באלה לא יכולתי אבל בקסם ונחש אני יכול, כתוב כי לא נחש ביעקב וגו', ולא עוד אלא שכל החילות שלמעלה וכל המחנות אין יודעים ואין מסתכלים במשפטי מלך העליון, עד ששואלים לשני אלה יעקב וישראל, ומה אומרים, מה פעל אל, אמר רבי אלעזר כל הדברים האלה כ"ה אמרה, והוא הרים קול בלבד לנגדה ולא ידע מה הוא הדבור, ולא נשמע ממנו אלא קול בלבד.

זוהר פרשת בחוקותי (קיב):

במעשה שלמטה נתעורר פעולה למעלה

כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. אמר רבי יהודה כך למדתי, כל מה שמבקש האדם בעולם הזה בעבודת הקב"ה, צריך לעורר בעשיה למטה, שבמעשה שלמטה נתעורר פעולה למעלה, ועשיה זו צריכה להיות בקדושה, וזה נתבאר ובמקום שאין מעשה יש דבור, ובדבור הפה תולה לעורר פעולה למעלה, וכמוש נצרך לעורר קדושה העליונה במעשה ובדבור, כמו כן אותן הבאים מצד הטומאה צריכים לעורר צד שלהם במעשה ובדבור הפה, ואע"פ שבלעם היה מכשף הגדול מכל מכשפי העולם, מכשף גבוה ממנו היה בלק, בקסם

זוהר זוהר

נה. היינו מצות הנהגות בכל מיני כלאים. נו. כיון שמוסב על המברך.

היה בלק גדול מכל החכמים, ובלעם בנחש, קסם ונחש שתי מדרגות הן, קסם תולה בעשיה, נחש אינו תולה בעשיה אלא במחשבה ובדבור הפה, ואז נתעורר עליהם רוח טמא להתלבש בהם ועושה מה שבכחו לעשות, וישראל קדושים לא כן, אלא כלם קדושים וכל מעשיהם לעורר עליהם קדושה, ככתוב (ישעי' ל"ב) עד יערה עלינו רוח ממרום, וע"כ כתוב כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, שהרי הם בצד קדושה העליונה נאחזים, ומעשיהם בקדושה באים, והקדושה מתעוררת עליהם ומתלבשת בהם, ובוא וראה בקסם היה בלק גדול מכל החכמים ובלעם בנחש, וע"כ בשעה שבקש בלק להתחבר עמו מה כתוב, וילכו זקני מואב עם זקני מדין וקסמים בידם, בוא וראה בדבור הפה היה בלעם גדול מכל מכשפי העולם, ובהסתכלותו על ידי הנחש ההוא היה יודע לכוון השעה, וע"כ בקש בלק להשלים הדבר בקסם ובנחש, אמר ליה הקב"ה, רשע הרי קדמוך בני, עבודה יש ביניהם שכל צדדים הרעים ומינים הרעים והכשפים שבעולם אין יכולים לקרב אצלם, שכלם בורחים מלפניהם, ומה היא, אהל מועד וכלי המקדש ותשמישי המקדש וקטרת הסמים, שזה מבטל כל אף וחימה שבעולם למעלה ולמטה, וגם עולות וקרבנות בכל יום, ושני מזבחות לעשות עליהם עבודת המזבחות, ושלחן ולחם הפנים, ואת הכיור ואת כנו, וכמה משמשים לעבודה של דבור הפה, הארון ושני לוחות העדות, ואהרן לכפר על העם בתפלה בכל יום, כיון שהשגיח אותו רשע בכל זה אמר, כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, מפני מה, לפי שה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו, וע"כ כתוב (מ"כ ו') עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות ה', עמי זכר נא, בבקשה מכם שתזכרו אותו הזמן שהתחברו בלק ובלעם להשמידכם ולא יכלו, שאני החזקתי בכם כאב המחזיק בבנו ואין מניחו ביד אחרת, מן השטים ועד הגלגל, מה זה לנגד זה, אלא אמר הקב"ה לישראל בבקשה מכם, שתזכרו כל הזמן שהייתם דבקים בי, ולא יכל רשע ההוא בכשפיו וקסמיו לשלוט עליכם, וכיון שעזבתם ידיכם מלהדבק בי והייתם בשטים מה כתוב, ויאכל העם וישתחוו לאלהיהם, ועד הגלגל, כמו שכתוב (הושע י"ט) בגלגל שוורים זבחו, ואז שלטו בכם שונאיכם, וכל זה למה, למען דעת צדקות ה', כל אותן הצדקות שעשיתי עמכם בזמן שהייתם דבקים בי, ולא הנחתי דבר בעולם לשלוט בכם, והרוגז שלמעלה ושלמטה ומינים הרעים לא יכלו לקרב אליכם.

סוד הגאולה

"בראשית תמוז תקון מ"ג"
מתקוני זוהר השלם והמבואר

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של תקון מ"ג ותקוני דף פ"ב משבעים תקונים, לתנאי האלקי מאור העולם רבי שמעון בר יוחאי זי"א

וכל האומרו בכל יום יזכה להארת הנשמה, ולכל הישועות. הנה הסגולה הזו מנצחת לפניכם, למען תהגו בה בכל עת.

יוצא לאור על ידי מפעל זוהר העולמי
נחל לניש 8/24 בית שמש
טל: 0548436784

תשרי תשע"ז - מחלקת בחנם לזכרי הרבים

התורה והמצוות

זוהר פרשת בלק (ריא.)

כשעם ישראל תקיף בעבודת ריבונם - הקב"ה תקיף נגד כל אויבהם

הן עם כלביא יקום וגו'. איזה עם תקיף כישראל, בשעה שמאיר השחר קם ומתגבר כאריה לעבודת רבונו בכמה תהלות בכמה תשבחות, עמלים בתורה כל היום, ובלילה לא ישכב עד יאכל טרף, כאשר יבקש האדם לשכב על מטתו מקדש שם העליון, ממליכו למעלה ולמטה, כמה שלטוני העונשין נקשרים לפנייהם בשעה שפותחים את פיהם על מטותיהם בשמע ישראל, ומבקשים רחמים לפני המלך הקדוש בכמה פסוקי רחמים, ר' אבא אמר הן עם כלביא יקום, עתיד עם הזה לקום על כל עמים עובדי כו"מ כאריה גבור ותקיף ויתרוממו עליהם, דרכם של כל האריות לשכב על טרפם, אבל עם זה לא ישכב עד יאכל טרף, ד"א הן עם כלביא יקום, להקריב זבחים ועולות לפני מלכם על גבי המזבח, ולמדנו בשעה שהקרבתן הי' נשרף ע"ג המזבח, היה נראה שם צרות אריה אחד רובץ על אותו הקרבן ואכלו, ואמר רבי אבא זה היה אוריאל מלאך עליון, וראו אותו בצורת אריה תקיף רובץ על המזבח והיה אוכל את הקרבנות, וכאשר ישראל לא היו זכאים כל כך, היו רואים צורת כלב אחד חצוף רובץ עליו, אז היו יודעים ישראל שצריכים לעשות תשובה וחזרו בתשובה, לא ישכב עד יאכל טרף, אלו קרבנות הלילה כמו עולות, ודם חללים ישתה, שהקב"ה היה מתגיר מלחמתם עד אויביהם, ר' אלעזר אמר לא ישכב, מהו לא ישכב, אלא בכל לילה ולילה כאשר האדם הולך במצות רבונו, לא ישכב על מטתו עד שיהרג אלף וקכ"ה מאותן מינים הרעים השורים עמו, רבי אבא אמר אלף הם לצד השמאל, שכתוב יפול מצדך אלף, והיינו כמוש כתוב יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם רוממות אל בגרונם וגו', לעשות נקמה וגו', לעשות בהם משפט כתוב, אמר רבי חזקיה כנגד שלשה פעמים שהכה בלעם לאתונו והטעינה בכשפים, נתברכו ישראל ג' פעמים, ר' חייא אמר כנגד ג' פעמים שעלו ישראל להיראות לפני המלך הקדוש, נתברכו ג' פעמים.

זוהר פרשת בחקתי (קי"ג)

כדמיון שמעורר האדם כמו כן ממשיך עליו מלמעלה

וירא בלעם כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וגו'. אמר רבי יהודה מה ראה, אלא שביום ההוא נסתכל לכוון השעה, ולא מצא כמו שאר הימים, ואז ראה שהרי רוגז הגדול לא נמצא בעולם, אז ידע כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל, בזמן ההוא הרחיק עצמו מכל הנחשים שבעולם ולא נסתכל בהם, זה שכתוב ואל

הלך כפעם בפעם לקראת נחשים, בוא וראה באותה שעה שהרוגו נמצא אז בחינת השמאל נתעורר, והיה יודע רשע ההיא מקום לאחוז בצד השמאל ולקלל, ונסתכל שם בזמן ההוא ולא מצא, אז מה כתוב, מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה'.

זוהר פרשת חיי שרה (קכה).

ר' יצחק ור' יוסי היו הולכים מטבריא ללוד, אמר רבי יצחק תמה אני על אותו הרשע בלעם, שכל מעשי רשע ההוא היו מן צד הטומאה, וכאן למדתי סוד אחד, שכל מיני נחשים שבעולם כלם נקשרים ויוצאים מן נחש הקדמוני ההוא, שהוא רוח טומאה מזוהם, ולפיכך כל הכשפים שבעולם נקראים על שם זה נחשים, וכלם מן צד ההוא יצאו, ומי שנתמשך בזה הרי הוא נטמא, ולא עוד אלא שמבקש להטמא כדי להמשיך עליו אותו צד של רוח הטומאה, שהרי למדנו כדמיון שמעורר האדם כמו כן ממשיך עליו מלמעלה, אם הוא מעורר בצד הקדושה ממשיך עליו קדושה מלמעלה ונתקדש, ואם הוא מעורר בצד הטומאה כמו כן ממשיך עליו רוח טמא ונטמא, שכך אמרו על מה שלמדנו כשבא האדם להטמא מטמאים לו, לפיכך אותו הרשע בלעם כדי להמשיך עליו רוח טומאה מן הנחש העליון ההוא היה מטמא עצמו בכל לילה עם אתונו, והיה עושה עמה מעשי אישות, בשביל להטמא ולהמשיך עליו רוח טומאה, ואז עשה כשפיו ופעולותיו, והתחלת פעולותיו כך היה, לקח נחש מאותן נחשים הידועים וקשרו לפניו, פצע ראשו והוציא לשונו, ולקח עשבים יודעים ושרף הכל, ועשה ממנו כרך אחד, אח"כ לקח הראש של אותו הנחש ופצעו לארבעה צדדים, ועשה ממנו כרך אחר, ועשה עגול אחד והיה אומר לחשים ועשה עוד פעולות אחרות, עד שהמשיך עליו רוחות הטומאה, והודיעו לו מה שנצרך לו, ועשה בהם פעולותיו כפי מה שהם יודעים מצד אותו הנחש אשר ברקיע, משם היה נמשך בפעולותיו וכשפיו עד שמשך עליו רוח מן הנחש הקדמון ההוא, ומזה היה ידוע ידיעות וכשפים וקסמים, ולפיכך כתוב ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים, נחשים ודאי, והעיקר והשורש של המכשפים בהטומאה הוא כמו שנתבאר, וכן אח"כ התחלת הכל אין הוא אלא בנחש, אמר רבי יוסי מפני מה כל מיני כשפים וקסמים אינם נמצאים אלא בנשים, אמר ליה כך למדתי, כאשר בא הנחש על חוה הטיל בה זוהמא, בה הטיל ולא בבעלה, אמר כך הוא בודאי, בא ר' יוסי ונשקו לר' יצחק, אמר כמה פעמים שאלתי דבר זה ולא זכיתי בו אלא עכשו, אמר ליה כל אלה הפעולות וכל מה שידע בלעם מאיזה מקום למד אותם, אמר ליה מאביו, אבל באותן הררי קדם שהם ארץ קדם למד כל מיני כשפים וכל מיני קסמים, לפי שאותן ההרים נמצאים אותן המלאכים עז"א ועזא"ל שהפילם הקב"ה מן השמים, והם נקשרים בשלשלאות של ברזל, ומודיעים כשפים לאנשים, ומשם היה יודע בלעם כל זה, ככתוב מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם, אמר ליה הלא כתוב ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו, אמר ליה הצד שלמטה הבא מן צד הטומאה שלמעלה, הוא רוח טמא שהיה שולט במדבר כאשר עשו ישראל את העגל, ובשביל להטמא עמו שהוא למטה נתכוון, ובכל עשה כשפיו כדי שיוכל לעקור את ישראל, ולא הי' יכול.

זוהר פרשת בלק (ריא):

ר' יוסי אמר ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים, מהו לקראת נחשים, אלא שבאותן שני פעמים הראשונים היה הולך בכל כשפיו ובקש לקלל לישראל, כיון שראה רצונו של הקב"ה שאמר שוב אל בלק וגו', שהרי בני אינם צריכים לדיבורך, אלא דבור אחר עתיד לבוא מן כ"ה הזו, ככתוב וכה תדבר, כ"ה תדבר, ולא אתה, כ"ה תדבר השולטת על כל השלטונים והמכשפים והקוסמים ומינים הרעים שלא יוכלו להרע לבני, אז בקש להסתכל בהם בעין רעה, בוא וראה רשע ההוא כשהיה מסתכל בישראל, היה מסתכל בשתי אלה המדרגות יעקב וישראל להרע להם, או בזה או בזה בכשפיו, לפיכך בכל ברכה וברכה יעקב וישראל נתברכו, וירא בלעם כי טוב וגו', במה ראה, ראה כי בשעה שפני המלך מאירים מינים הרעים אין עומדים במעמדם, וכל כשפים וכל קסמים אין עולים בכשפיהם, בוא וראה באותן שני פעמים כתוב ויקר, ויקר אלהים, ויקר ה' אל בלעם וגו', וכתוב וכה תדבר, ועתה כיון שראה שלא נמצא רוגז וכשפיו אינם עולים, אז ולא הלך כפעם בפעם וגו', כיון שנפרש והסתלק עצמו מכשפיו התחיל בהתעוררת אחרת לשבח לישראל, אמר רבי יהודה איזו התעוררת יש כאן, אמר ליה התעוררת של רוח אחד מצד השמאל, זה שנקשרים תחתיו אותן מינים הרעים והכשפים שלו, אמר רבי אלעזר כך למדתי, שאפילו באותה שעה לא שרתה עליו רוח הקודש, אמר ליה ר' יוסי אם כן הרי כתוב ותהי עליו רוח אלהים, ובכל אותן פעמים האחרים לא כתוב בהם כך, אמר ליה כן הוא, בוא וראה כתוב (משלי כ"ב) טוב עין הוא יבורך, וזה נתבאר אל תקרי יבורך אלא יברך, ובלעם היה רע עין שלא הי' נמצא בעולם רע עין כמוהו, שבכל מקום שהיה מסתכל בעיניו היה נתקלל, וע"כ אמרו כל מה שמעביר את בנו ברחוב ומתירא מעין רעה, יכסה במטפחת את ראשו, כדי שלא תוכל עין רעה לשלוט עליו, אף כאן כיון שראה בלעם שאינו יכול בכשפיו וקסמיו להרע לישראל, בקש להסתכל בהם בעין רעה, לפי שבכל מקום שהיה מסתכל בעיניו הרעות היה נתקלל, בוא וראה מה היה רצונו לנגד ישראל, שכתוב וישת אל המדבר פניו, כתרגומו [ושוי לקבל עגלא די עבדו ישראל במדברא אפוהי] כדי שיהיה לו צד עזר להרע להם, עתה ראה מה כתוב, וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל, בקש להסתכל בהם בעין רעה, באותה שעה לולא שהקדים להם הקב"ה זאת הרפואה היה מאבדם בהסתכלות עיניו, ומה הרפואה שנתן הקב"ה לישראל בשעה ההיא, זו היא מה שנאמר ותהי עליו רוח אלהים, ותהי עליו, על עם ישראל נאמר, כמי שפורס מטפחת על ראש הילד, כדי שלא ישלטו בהם עיניו הרעות, אז פתח ואמר מה טובו אהליך יעקב, בוא וראה כל מה שרוצה להסתכל בעין רעה, אינו יכול אלא כאשר משבח ומכבד לאותו דבר שמבקש להזיק בעין רעה, ומה דרכו, אומר ראו מה טוב דבר זה, מה יפה זה, כדי שתשלט בו עין רעה, אף כאן אמר מה טובו אהליך יעקב, כמה הם טובים, כמה הם יפים, כמה נטיעות יפות נתנטעו מהם, והן דומות לאותן נטיעות היפות שנטע הקב"ה בגן העדן.

זוהר (ריב).

יזל מים מדליו, מי יתן ואלו הנטיעות יצאו מאותן הדלים שבהם, משל לאדם שהיו לו ידים יפות טובות מראה, עבר איש אחד בעין רעה, נסתכל באותן הידים, אחז אותן והתחיל לשבחן, אמר כמה הן יפות, כמה הן טובות, ראו אותן האצבעות הנגזרות מן יופי העליון, אח"כ אמר מי יתן ואלו הידים תהיינה שריוות בין אבנים יקרות ובבגדי כבוד של ארגמן בביתו להשתמש בהן, ותהיינה גנוזות בארזו, כך בלעם לאחר השבח ששבח אמר יזל מים מדליו, לא תהיינה נמצאות בהם אותן נטיעות היפות, נטיעות של בני תורה, אלא בין העניים שבהם^[נז] וזרעו במים רבים^[נח] שלא יתרבה ולא יתגדל אצלם רוח הקודש, אמר ליה הקב"ה, רשע אין ביכולת לעיניך להרע להם, שהרי הפרסת של קדושה עליהם, אז אמר, אל מוציאו ממצרים וגו', **הרי אין ביכולת לכל בני העולם להרע להם, לפי שכח חזק העליון מחובר בהם**, ומי הוא, אל מוציאו ממצרים, ולא עוד אלא שהוא כתועפות ראם לו, שאין ביכולת לכל איש להרים ידיו עליו מתוך גובהו, ומתוך שהוא נמצא בקומה זקופה עליונה, ואם כן יאכל גוים צריו וגו' ואין מי שיוכל להרע להם, ואפילו בזמן שאין הם בקומה זקופה עליונה אין ביכולת לנצחם, זה שכתוב כרע שכב, ג"כ אינו מתירא, לפי שהוא נמצא גבור כארי וכלביא, אפילו כאשר הם בין האומות וכרע ושכב ביניהם, כארי הוא נמצא במשפטי התורה ובדרכי התורה, וממשלה יש להם ברבונם שאפילו כל מלכי העולם בל יוכלו לעקור אותם, כארי הזה שכאשר הוא שוכב על טרפו אין ביכולת להקימו ממנו, זה שכתוב כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו, (נח סח): ר' חייא אמר וירא ישראל שוכן שלבטיו, ראה שהשכינה חופפת עליהם ורובצת עליהם, והיא נתתקנה עם י"ב שבטים תחתיה, ואין ביכולת לעינו לשלוט עליהם, אמר איך אוכל לנצחם, שהרי רוח הקודש העליון רובץ עליהם ומכסה אותם בכנפיו, זה שכתוב כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו, מי יקימנו מעליהם כדי שיתגדלו ותוכל עין רעה לשלוט עליהם, (דף ריב). אמר רבי אלעזר לא נמצא בעולם חכם להרע כמו בלעם הרשע, שהרי בתחלה היה נמצא במצרים, ועל ידי כשפיו קשרו המצרים על ישראל קשר שלא יצאו מן העבדות שלהם לעולם, וזהו שאמר מי יכול להרע להם, שהרי אני עשיתי שלא יצאו מן גלות מצרים לעולם, אבל אל מוציאו ממצרים, ולנגדו לא יוכלו לעשות מאומה כל החכמים והמכשפים שבעולם.

ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך וגו'. ר' יהודה פתח (דברים כ"ג) לא תסגיר עבד אל אדוניו וגו' עמך ישב בקרבך, כמה חבובים הם דברי התורה, כמה חבובה התורה לפני הקב"ה, כמה חביבה התורה שהנחילה הקב"ה לכנסת ישראל, בוא וראה בשעה שיצאו ישראל ממצרים שמע בלעם שכשפיו וקסמיו וכל אותן הקשרים לא פעלו כלום על ישראל, התחיל להתגודד עצמו ולמרוט שערות ראשו, והלך לאותן הרי חשך עד שהגיע אצל אותן שלשלאות של ברלז, וכך הוא דרכו של זה ההולך אצלם, כיון שנכנס האיש בין ראשי ההרים רואהו עזא"ל, אותו שנקרא גלוי עינים, מיד הוא אומר לעז"א, אז נותנים קול ונאספים אצלם נחשים גדולים השרפים ומסובבים להם, משלחים חיה קטנה לנגד האיש,

זיו הזוהר

נז. דורש דליו מלשון דלות ועניות. נח. כי במים רבים נתקלקל הזרע.

ולמדנו שהיא נראית כמין חתול, ראשה כראש נחש, ושני זנבות בה, ידיה ורגליה קטנות, כאשר היאש רואה אותה מכסה פניו, והוא מביא אתו כרך אחד עם אפר שריפת תרנגול לבן, משליך האפר בפניה והיא הולכת עמו עד שמגיע אצל ראש השלשלאות, וזה ראש השלשלאות נועץ בארץ וגמעי עד התהום, ושם בתהום יש עמוד אחד שהו אנועץ בתהום התחתון, ובאותו העמוד נקשר ראש השלשלאות, כאשר מגיע האיש לראש השלשלאות מכה בו ג' פעמים והם קוראים לו, אז הוא כורע ומשתחוה על ברכיו והולך ומעצים עיניו עד שמגיע אצלם אז יושב לפניהם, וכל אותן הנחשים סובבים לו מצד זה ומצד זה, פותח עיניו ורואה אותם, מזדעזע ונופל על פניו ומשתחוה לנגדם, אח"כ מלמדים לו כשפים וקסמים, ויושב אצלם חמשים יום, (דף ריב): כאשר מגיע הזמן ללכת לדרכו, אותה חיה הקטנה וכל אותן הנחשים הולכים לפניו עד שיוצא מן ההרים בתוך החשך הגדול ההוא, ובלעם כשהגיע אצלם הודיע להם ענינו, והסגיר עצמו בין ההרים עמהם, ובקש לקטרג לישראל להחזירם למצרים, והקב"ה בלבב וקלקל כל חכמות העולם וכל הכשפים שבעולם, שלא יוכלו לגשת אליהם, בוא וראה עכשיו כיון שראה בלעם שאינו יכול להרע לישראל, החזיר פניו ונתן עצה לבלק מה שלא בקש ממנו, בשביל להרע להם, ועצתו היתה על דבר בנות מדין שהיו יפות, ולולא שאמר להם שמה לא היינו יודעים, שכתוב הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם, כיון שראה הקב"ה עצתו אמר הרי בודאי אתה בעצמך תפול בעצתך, ומה עשה כח ההוא השולט על כל הכשפים, הראה לו סוף של הכל, וכי יש להם שררה לזמן רחוק, אמר רבי יצחק עינו ראתה הדברים שנאמרו מזה שעמד עליו, והרי נתבאר וישא משלו, בלעם, ויאמר, מי שהיה צריך לומר, מה הטעם, כדי שלא יתקיימו דברי גבר נתעב בדעת עליון של התורה.

**עין רעה גורמת שלא תתקיים הברכה
כשנמסר לבלעם לברך ישראל היה משגיח בעין רעה, כדי שלא תתקיים הברכה**

זוהר פקודי (רלז).

וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בעור ונאם הגבר שתם העין. אמר רבי אלעזר בוא וראה יש מי שעושה כשפים ומצליח בידו, ויש מי שעושה אותם בדמיון ההוא ממש ואין מצליח בידו, שהרי לפעולות כאלה גבר מתוקן נצרך^[נט] בוא וראה מבלעם שהוא היה מתוקן לאותן הכשפים שלו שיצליח בידו, לפי שכתוב ונאם הגבר שתום העין, שתום העין סתום העין הכל אחד, **שעין אחת היתה סתומה בו תמיד, וראות עיניו לא היתה בדרך ישר, מום היה בו בעיניו, כתוב ושלח ביד איש עתי, שיהיה מוכן לזה בכל, שלא תהיה כראוי ראות עיניו, אבל רוח הקודש מי שישתמש עמו מה כתוב, כי כל איש אשר בו מום לא יקרב.**

זוהר פרשת נשא (קמז):

למדנו שאמר רבי יצחק בוא וראה מה כתוב באותו רשע בלעם, בשעה שנמסר לו לברך את ישראל היה משגיח בעין רעה, כדי שלא תתקיים הברכה, והיה תולה דבריו בעין רעה ההיא, שנאמר נאם בלעם בנו בער, מהו בנו בעור, בן לזה שהיה שונא ישראל מכל בני העולם^[ס] ונאם הגבר שתם העין, שהיה סותם עין הטובה מהם, כדי שלא יתברכו ואל תתקיים הברכה, אמר רבי יהודה כך הוא בודאי שנצרך עין פקוחה לברכה, שכתוב (דניאל ט') **פקח עיניך וראה, בשביל לברך, ובברכת רב המנונא הזקן כך הי' אומר, הקב"ה יפקח עיניו עליך, וברשע ההוא כתוב שתום העין, כדי שלא יתברכו על ידו, ואמר רבי יצחק לפיכך הכהן המברך בעין טובה ברכתו מתקיימת, ושאינו מברך בעין טובה כתוב בו (משלי כ"ג) אל תחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו, כלומר אל תבקשו ממנו ברכה כלל, אמר רבי יוסי בוא וראה כתוב (דברים כ"ג) **ולא אבה ה' אלהיך לשמוע אל בלעם וגו', לשמוע אל בלעם, אל בלק היה צריך לומר, שהרי בלק עשה הכל, מהו אל בלעם, אלא לפי שהיה סתם עיניו כדי שלא יתברכו את ישראל, למדנו אמר רבי יוסי שאמר לו הקב"ה לבלעם, רשע אתה סותם עיניך כדי שלא יתברכו בני, אני אפקח עיני, וכל דברים רעים שתאמר אהפך להם לברכות, זה שכתוב ויהפך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך.****

זוהר פרשת נשא (קמז):

נט. עפ"י מזל. ס. יש אומרים שהוא לבן.

זוהר פרשת בלק (ריב):

סימנים להתגלות מלך המשיח

אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב. שהרי דברים האל היש מהם שנתקיימו בזמן ההוא, ומהם לאחר זמן, ומהם בזמן מלך המשיח, דרך כוכב מיעקב וגו', למדנו שעתידי הקב"ה לבנות ירושלים, ולהראות כוכב אחד מתנוצץ בשבעים עמודי אש ובשבעים זיקין מאירים ממנו באמצע הרקיע, ויהיו נבלעים בו שבעים כוכבים אחרים, ויהיה מאיר ולוהט ע' יום, [ובגמר] יום הששי יתראה [בהתחלת] יום כ"ה לחודש הששי, ויהיה נאסף [בגמר] יום השביעי לסוף ע' יום שלמים^[א] ביום א' להתגלותו יתראה בעיר רומי, ובאותו יום יפלו ג' חומות גבוהות מאותה העיר רומי, והיכל הגדול יפול, והשליט של עיר ההיא ימות, אז יתפשט כוכב ההוא להתראות בעולם, ובזמן ההוא יעוררו מלחמות גדולות בעולם לכל ד' הצדדים, ואמונה לא תמצא ביניהם, ובאמצע העולם כאשר יאיר כוכב ההוא באמצע הרקיע, יקום מלך גדול אחד וישלוט בעולם, ויתגאה ברוחו על כל המלכים, ויעורר מלחמות בשני צדדים ויתגבר עליהם, וביום שיהיה נאסף הכוכב תודעזע ארץ הקדושה מ"ה מילין מסביב למקום בית המקדש, ומערה אחת מתחת הארץ תתגלה, ומאותה המערה יצא אש חזק לשרוף את העולם, ומן המערה ההיא יצמח ענף אחד גדול ועליון שישלוט בכל העולם, ולו תנתן המלכות, וקדושי עליונים יתאספו אצלו, ואז יתגלה מלך המשיח בכל העולם, ולו תנתן המלכות, ובני העולם בזמן שיתגלה המשיח יהיו נמצאים בצרה אחר צרה, ושונאי ישראל יתגברו, אז יעורר רוחו של המשיח עליהם וישמיד לאדום הרשעה, וכל ארץ שעיר ישרף באש, על אז כתוב וישראל עושה חיל, זה שכתוב והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו, אויביו של ישראל, ואז וישראל עושה חיל, ובזמן ההוא יקים הקב"ה את המתים של עמו ותשכח מהם המיתה, זה שכתוב ימין ה' עושה חיל, לא אמות כי אחיה, וכתוב (עובדי' א) ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו, ואז והיה ה' למלך על כל הארץ.

זוהר פרשת שמות (t):

זמן התגלות מלך המשיח

אוי למי שיהיה בזמן ההוא ואשרי חלקו למי שקידש עצמו

רבי שמעון זקף ידיו ובכה ואמר, וי למי שיהיה נמצא בזמן ההוא, ואשרי חלקו מי שיוקדש ויהי נמצא בזמן ההוא, וי למי שיהיה נמצא בזמן ההוא, לפי שכאשר יבא

זיו הזוהר

ביום ד', וקי"ל לא אד"ו ראש, וטרם שיבוא המשיח יש לנו חשבון קבוע שאלול לעולם חסר, והניח בצריך עיון, ולפי דברינו מתורץ שפיר כי יום כ"ה אלול היינו יום השבת.

סא. שבעים יום שלמים יהיו משבת לשבת, ומה משאר ביום הששי היינו לעת ערב, ובזה יתורץ קושיית בעל נצוצי אורות שהקשה דאיך אפשר שיהי כ"ה אלול ביום ו' בשבת דלפי זה יהי ר"ה

הקב"ה לפקוד את השכינה, יסתכל מי הם העומדים עמה, ובכל אותן הנמצאים עמה, בכל המעשים של כל אחד ואחד, ולא ימצא בהם זכאי, שכתוב (ישעי' ס"ג) ואביט ואין עוזר וגו', וכמה צרות על צרות יבאו על ישראל, ואשרי חלקו מי שיוקדש ויהי נמצא בזמן ההוא, לפי שזה שיתקיים בהאמונה בזמן ההוא, יזכה להאור ההוא של שמחת המלך, על אותו הזמן כתוב (זכרי' י"ג) וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב וגו', לאחר שאותן הצרות יתעוררו על ישראל, וכל העמים עם מלכיהם יתיעצו ביחד עליהם ויעוררו כמה גזרות רעות, וצרות על צרות יבוא, האחרונות משכחות הראשונות, אז יתראה עמוד אש אחד אשר יעמד מלמעלה למטה ארבעים יום, וכל אומות העולם יראו אותו, בזמן ההוא יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך הגן עדן, מן המקום ההוא שנקרא קן צפור, ויתעורר בארץ הגליל, ובאותו יום שיצא שמה ירגז כל העולם, וכל בני העולם יתחבאו תוך מערות וצורים שלא יחשבו להנצל, ועל אותו הזמן כתוב (ישעי' ב') ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאונו בקומו לערוץ הארץ, מפני פחד ה', זו אותו הבהלה של כל העולם, ומהדר גאונו, זה המשיח, בקומו לערוץ הארץ, כאשר יקום ויתגלה בארץ הגליל, לפי שהוא הוא המקום הראשון שנחרב בארץ הקדושה, ולפיכך יתגלה שם ראשונה לכל מקום, ומשם יעורר מלחמות לכל העולם, לאחר ארבעים יום שהעמוד יעמד מארץ לשמים לעיני כל העולם והמשיח יתגלה, יקום מצד מזרח כוכב אחד לוחט בכל גונים, ושבעה כוכבים אחרים יסובבו לכוכב ההוא, ויתגרו בו מלחמה בכל הצדדים ג' פעמים ביום עד שבעים יום, וכל בני העולם ירוא, והכוכב ההוא יתגר בהם מלחמה בכדורי אש לוחט ומתנוצץ לכל עבר, ויכה בהם עד שיבלע אותם בכל ערב וערב, וביום יוציאם ויתגר בהם מלחמה לעיני כל העולם, וכן בכל יום עד שבעים יום, לאחר שבעים יום יוגנו כוכב ההוא ויוגנו המשיח עד י"ב חודש, ואז יחזור עמוד ההוא להתגלות ככראשונה, ובו יוגנו המשיח ועמוד ההוא לא יתראה, כי לאחר השנים עשר חודש יתעלה המשיח בעמוד ההוא לתוך הרקיע, ושם יקבל תוקף וכתר מלכות, וכאשר ירד המשיח יתגלה עמוד אש ההוא כמקדם לעיני כל העולם, ואחר כך יתגלה המשיח ויאספו אליו עמים רבים ויעורר מלחמות בכל העולם, ובזמן ההוא יעורר הקב"ה גבורתו על כל אומות העולם, ומלך המשיח יתפרסם בכל העולם, וכל מלכי העולם יתעוררו להתחבר יחד ולהתגר בו מלחמה, והרבה מן פריצי "איהודים" יתהפכו ללכת אלהים, ויבואו עמהם להתגר מלחמה על מלך המשיח, אז יחשך כל העולם חמשה עשר יום, ורבים מעם ישראל ימותו בימי החשך ההוא, וע"ז כתוב (ישעי' ס') כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך יזרח ה' וגו'.. אח"כ יבא הקב"ה ויקים לכנסת ישראל מן העפר, ככתוב (עמוס ט') אקים את סוכת דוד הנופלת, ביום ההוא מלך המשיח יתחיל לקבץ בני הגלות מקצה העולם עד קצהו, ככתוב (דברים ל') אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך, מיום ההוא והלאה כל האותות והמופתים והגבורות שעשה הקב"ה במצרים יעשה אותם לישראל, ככתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

זוהר פרשת בשלח (סה).

בכל עמי העולם נפלה אימה ופחד ביציאת ישראל מצרים למעט עמלק

ראשית גוים עמלק וגו'. אמר רבי יהודה וכי ראשית גוים עמלק, והלא כמה לשונות ועמים ואומות היו בעולם קודם שבא עמלק, אלא כאשר יצאו ישראל ממצרים פחד ואימה נפל על כל עמי העולם מן ישראל, זה שכתוב שמו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת, ולא היה עם שלא היה מפחד מגבורות עליונות של הקב"ה, ועמלק לא היה מפחד, זה שכתוב ולא ירא אלהים, לא נתירא מלקרב אליך, ולכך ראשית גוים עמלק, הראשון בא להתגר מלחמה בישראל עמלק היה, ולפיכך ואחריתו עדי אובד, שכתבו כי מחה אמחה את זכר עמלק, ונאמר תמחה את זכר עמלק, זה שכתוב ואחריתו עדי אובד, עדי אובד הי' צריך לומר^[ס] אלא עד שיבא הקב"ה ויאבד אותו, שנאמר כי מחה אמחה וגו'.

זוהר פרשת שמות (ג):

אין קנאה לפני הקב"ה כמו קנאה של פגם ברית הקדוש

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב. למדנו שאין קנאה לפני הקב"ה כמו קנאה של פגם ברית הקדוש, שהוא יסוד השם הקדוש וסוד האמונה^[ס] מה כתוב ויחל העם לזנות אל בנות מואב, מיד ויחר אף ה' בישראל, ראשי העם שידעו ולא מיחו בידם נענשו לראשונה, שנאמר קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נגד השמש^[ס] רבי אמר מהו נגד השמש, נגד הברית שנקרא שמש, ועליו נאמר (תהלים פ"ד) כי שמש ומגן ה' אלהים, שמש ומגן, זה ברית הקודש, מה השמש זורח ומאיר על העולם, כמו כן ברית הקדוש זורח ומאיר לגוף האדם, מגן, מה מגן הוא להגן על האדם, כמו כן ברית הקדוש מגין על האדם, ומי שנוטר בריתו אין נזק בעולם שיוכל לקרב אליו, וזהו שכתוב נגד השמש, ראשי העם יהיו נתפסים בכל דור ודור בעבור חטא זה, אם יודעים למחות ואין מקנאים לו, לפי שחייב זה מוטל עליהם לקנאות בשביל הקב"ה על זה הברית, מי שמכניס קדושה זו ברשות אחר עליו כתוב לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא, ולשני החטאים קנאה אחת, (דף ר"ז.) ר' יהודה אמר והוקע אותם לה' נגד השמש, מהו נגד השמש, וכי מפני שהמיתו בלילה או מפני שהמיתו ביום כשהתכסו השמים בעבים כתוב נגד השמש^[ס] אלא שתהיה מיתתם בפרהסיא כמו שחטאו בפרהסיא, אמר רבי שמעון לא בשביל זה נאמר כך, אלא מכאן למדנו שבאותה מדה שחטא האדם להקב"ה, למקום שהוא נצרך לעשות תקון לנפשו, הם חטאו בברית הקדוש שנקרא שמש, לפיכך דינם ותקון שלהם הוא כנגד השמש, ולא במקום אחר, מכאן שאין נצרך לו לאדם לתקן נפשו בתשובה אלא באופן שהתשובה תהיה לתקן מקום ההוא שפגם שם, ומי שאינו עושה כן אין לו תקון לעולם כראוי, (דף ר"ב:) אמר רבי אבא מה זה

זיו הזוהר

סב. אבדו משמע שיהיה נאבד ממילא, אובד משמע ש"י. סד. דורש והוקע אותם על ראשי העם, ולא שהקב"ה יאבד אותו וישמידו. סג. זה השם א"ל כן פירוש הפשוט. סה. פי' להזוהרם שכאן ימותו

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפנינו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

בנינו יוסף סאטלי
בנינו שמואלי

ראש ישיבת המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים חי"ו

ציון בארון

חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים חי"ו

שלמה משה עמאר

ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הורבני הגדול

הרב עובדיה יוסף

מזן מאור ישראל מופת חדרו תואשל"צ
ראש ממשלת החזרה, מנהיג דורנו
נשיא מועצת חכמי התורה

א"כ מלך
אנוער ברנד
ראש ישיבת טובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת מורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

